

Η ΠΑΝΔΩΡΑ.

ΟΙ ΥΦΑΝΤΑΙ ΤΗΣ ΑΝΣΩΣ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

(Συνέχεια. [Δε το φύλλο διοικ. 41.]

Τὴν ἐπωρίον τὸ πρῶτον ὁ Οσκάρ κατέβη κατὰ τὸ σύνηθες εἰς τὸ κοινὸν δωμάτιον τοῦ ξενοδοχείου να προγευματίσῃ.

— Γέλ πρόγευμα δὲν εἶναι ἔτοιμον, τῷ εἶπεν ἡ γυνὴ Γρευκόριγη. ἵτι Δουΐδεκη δὲν ήθιν ἀκόμη νὰ τὸ ἔτοιμασῃ, καὶ δμως πρὸ πολλοῦ ἐξημέρωσε.

— Μήτως εἶναι ἀσθενής; εἶπεν ὁ Οσκάρ ἔφροντις.

— Ασθενής, δὲν πιστεύω. Παράδοξον δμως εἶναι ότι δὲν έρδεν ἀκούμη. Υπάγε νὰ ιδῆς.

ΠΑΝΔΩΡΑ

Ο Οσκάρ λαλῶν τὴν ἀδειὰν ταύτην ἀ·εῖη πάντες πέντε τὰς βαθύτατας τῆς ἀναβάθμας. Ἀλλὰ μετ' ἐλίγον ἐπέστρεψε κατηγής;

— Εκτύπωσα, εἶπεν, δλλὰ δὲν μοὶ ἥνοιξε.

— Τί εἶπεν; ἐρώτησεν ἡ Γρευκόριγη.

— Δὲν ἀπεκρίθη δίδου.

— Άλιν σὲ ἥκατεν ἴως;

— Άλλ' ἐκτύπησα πολλάκις καὶ δυνατό.

— Ας ίδωμεν εἶπεν ἡ γραία, ἐγερθεῖσα ἀνησύχως.

Καὶ ἀνέβη καὶ αὐτή πρὸς τὸν κατεῖδα τῆς Δουΐδεκης. Η θύρα ἡτον κλεισθή Ἀλλὰ μάτην ἐκτύπησε, μάτην τὴν ἐφώνας· οὐδεὶς ἀπεκρίθη.

— Τούτο εἶναι ἀνεξήγητον, εἶπεν. Ας ίδωμεν ἡπᾶ τὸ ἄλιο μέρος.

Καὶ κατέβη μετὰ τοῦ Οσκάρ εἰς τὸν κῆπον πρὸς ὃν ἀπέβλεπε καὶ τὸ παράδυρο τοῦ κοιτῶνος ἐκίνυν.

Αλλὰ τὸ παράδυρον ἦτον ἡμιώγμενον, καὶ, ὅ! τῆς φρίκης! ἐμπρὸς αὐτοῦ ἔκειτο κατὰ γῆς κλίμαξ ἔνη.

Τόμος Β.

Τρέμων δὲ Οὐσκάρο ήταν αὐτὴν, τὴν ἕστησεν εἰς τὸ παράθυρον, καὶ ἐβριθῇ μὲ ταχύτητα αἰλουρους ἐπάνω. Άλλας σκοτοδινιασίς τὸν κατέλαβεν, διτανά πάπο τὸ παράθυρον ἐπήδητεν εἰς τὸν κοιτῶνα, καὶ ἐκινδύνευε τὰς πλησίους αὐτῆς, καὶ τὴν κεφαλὴν εἰς τὰς δύνα της νὰ κραξῇ τὴν ἑγγονή της, οπόκωφος μόνον ἥρυσμάς ἀκούετο ἐξερχόμενος, καὶ θρῦψ γογγυστικός ἐξεθίβετο ἐκ τοῦ στήθους της. Ο δ' Οὐσκάρο, καθήμανος νὰ πίσσῃ ὡς ἐμβρόνητος. Ο κοιτῶνας ρας κρύπτων, ἔκλαιε.

Τέλος πρὸς τὸ ἐστέρας αὐτῇ ἀνεσκίρτυε τερώη,
ἀς ὅπο σιδηρῶν ἀνατιναχθεῖσε ἑλατηρίων.
— Κλασμέν, εἴπεν, ἀργοὶ κλασμέν ! καὶ δ ἔρ-

— "Εφύγει! έφυγε! τὴν ὥρασαν! μηδέφανησεν
ἀποκηγόμενος, ἀλλὰ ἡ γραῖα εἰσώρησε τρέχουσα,
καὶ κλινίων ἔκρυψε τὴν κεφαλήν του· εἰς τὸ προτκε-
φθαλμὸν τῆς κενῆς κλίνεις.

— "Μουγιν! Επρόφερε Βρυξέλλες ή γραίσ, ώς στη λη άλλος παρά την θύραν Ιστάτη, και δάκνουσα τα κίτρινα γαλλή της. Τίς λέγει στην έρυγ; Τίς λέγει στην ημέρα την ημέρα;

— "Επειτα δὲ περιφέρουσα τούς δρυλαρίους εἰς τοὺς κυρίους. Τινὲς τὸν Ἐλεγού Γερμανὸν, ἄλλοις Δανὸν, ἄλλοι δὲ Ολλανδὸν, διέτι εἰς τὴν "Αντην" εἶχε φέρει συστατικάς ἐπιστολὰς μεγαλεμπόρων καὶ τῶν τριῶν

— Ναί, εἶπεν, ὁ μακρύνας της μάνος ἐλλείπει, καὶ τούτων τέσπαι, καὶ εἰς τὰ βιβλία αὐτῆς; ὁ τόπος τῆς μάνος ὁ πλόκος της. "Οὐα τὰ λοιπά εἰς τὴν Θέσιν των γεννήσεως του δὲν έτημειοῦτο. Ήταν πρώτην ἔξη-

Καὶ μὲ τὰς δύο γειράς της κτυπήσαται τὴν κεφαλήν της,

— Ἐρυγεν, ἀνέκραξι, τὴν ἡρωικῶν! — Άλλα τίς ἐπίσης ὅρος; τοῦ Όσκαρ προσκαθίας. Καὶ δῆμος τῆς ἡρωικῆς; Ἱρώτησεν, ἀνεγέτερους τὴν κεφαλήν, καὶ εἰ ψέλινος ὄρθαλμός της ἔστινθηροδόλουν.

— Ο Χριστιανός!.. εἶπεν ὁ Οσκόρ, γνώμενος τὴν ποτὲ ἔμως την ἐπέραν δὲν ἔστρωντε τὴν τρόπεζαν δὶ’ ἐχυτὴν καὶ τὸν Ὁσκόρ, χωρὶς νὰ θέσῃ καὶ κάτιοχος.

— Ο Χριστινὸς; δ Χριστιανὸς! ἀνεφώνησεν ἡ τρίτον πινάκιον, ὡς περιμένενα στὶς ἥθελε φωνῇ αγραίᾳ, διοιμένῃ δὲ λέπινα. Εἰς τοῦ Χριστιανοῦ!
Καὶ εὐ τῷ ἄμα φύρότερος διευθύνθησαν εἰς τὴν κυπούλαν τοῦ ὑδατοῦ. Ἀλλ᾽ ἡ αἰκοδέξποινα τοῖς; εἴ τε πεν ὅτι αὐτῆς ἀρ' ἐπέκερας ἐπλήρωσε πλουσιοπαρέχως τὸ ἔνοικεν γου, καὶ ἀνεψιόντες.

— Ἀνεγχώσητε; ποῦ; σχομένη ἀποτέλεσμα πλέον ἐν Βέρυν.

— Οὐτε τὸν ἡρωτήτα με, οὐτε μᾶς εἶτε.
— Προσφέτε εἶται, εἴπεν ὁ γραμμέτης; τοῦ Τσακι-
ρά Χαροπών.

— Ο Χριστιανός! δ Χριστιανός! ἐκμάζει ο γραία,
καὶ λλαὶ ποῦ εἶναι; εἰς τὴν πόλην δὲν κρύπτεται. Μὲ-
νοῖσον κλοιῶν δέρψε; ποῦ ἐπῆγε; Κατόπιν, κατόπιν! οὐ
τὴν κάρδια μου. μὲν οὐ πασε, τὴν καρδίαν θ' ἀρπάσω
καὶ τὸ στήθος του. Ποῦ ἐλπίζει να κρύψῃ; Ό διά,
ὅτι εδώ δέν κρύπτεται. Ολλανδός, Γερμανός οὐ θα-
νάτος, ἔκτος; τοῦ κόσμου δὲν ἐπῆγε πάντοτε. Θά πε-
ριτρέξω τὰς τρεῖς του πατρίδας, καὶ ή ἐλέκτορις ρου
ἔλπιζα. νὰ μ' διδηγήσῃ δικρίβως; μὲν τὴν καταγέννησαν
διδάσκα της.

— Θά μ' ἐπιτρέψῃς νὰ σὲ συνοδεύσω καὶ νὰ σε
συνδράμω εἰ; τηγέρευναν· ταύτην, ἐπρότεινεν ὁ Οσκάρ.
— Νὰ μέ συνδράμης, ναι, σοι τὸ ζητώ μάλιστα.

Και στέρουσταν τον Όσκαρ κατόπιν της, έδραμε πρέσβης Νάν μὲ τυνθεντής δύμας δχι. Ήξε έναντίκει, ἀς χω-
τῶν λεμένα. 'Αλλ' έκει έμαθε μετ' εἰκαλήσεως ίντορισθώμεν. Λάβε σύ τὸν ἕγκα δρόμον καὶ ἐγὼ τὸν ἄλ-
τρον λιτενεφύλακος, ὅτι κατ' ἔκεινην τὴν γῆντα σύ-
λον· εὗται διπλασιάζομεν τὰς ἐλπίδας μας.

Τῷ ὅντι ὁ Ὀσκέρ ἐλαχεὶ ἀδειαν ἀποστίας ἀπὸ τὴν Ἀγημηνίαν, καὶ ἀπῆλθε πρὸς τὴν Ὁλλάνδιαν, ὅπου ἐγχώριος διὰ τοῦ ἔργωντος στομάθη τοῦ λεμένου, τοὺς συνηθεῖς γαριζτισμούς ανταπλαστεύει, καὶ ἡτοι βεβόνιος ἔπειρος ἤδη ἥψαντο νῦν εἰναι ὑποπτος ὃς περικλείει τὸν ἄρχοντα γέργατην μετὰ τῆς λέπιας τοῦ.

Φερούμην υπό τοῦ Ὀσκαρ μᾶλλον ή βαθίζουσι, διευθυνθῆ ἐκτίθεν δικού αἱ ἀνδεῖξεις ἥδελον τὴν δι-
Γρουμδήγη ἐπανῆλθεν εἰς τὴν σίκιαν της, καὶ ή ἀ- δηγήσει.

έμπορους δότις τὸν εἶχεν ἐπίσης αυτήν εἰς τὴν Ἀν. καὶ αὐτῇ ἡ θύρα, Ἐπρεπεν ἡ Ἀγγη νὰ κλεψῃ τὰ δρα- στην. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἦτον τόσον μυστηριώδης, τό- τουργεά της.

σον συγχειμένος εἰς τὰς πληροφορίας του, τόσον ἐφαίνετο δυστρεπτούγενος δια τῷ ἔχοντο, καὶ το-
σον ἡγούει, ὃ ἐπροτοεῖτο διτὶ ἡγούει τὰ κατ' αὐτὸν,
ώτε παρ' αὐτοῦ ἀλλο δὲν ἥμανθη νὰ μάθῃ μετὰ θε-
τικότητος δ' Ὁσκάρ, ἔκτος διτὶ άνωφελῶς ἥθελε πα-
ρατείνει τὴν δικαιονή του εἰς τὴν Ὀλλαγήν. Ἐπέ-
στρεψε λοιπὸν μὲ πάλιουσαν καρδίαν εἰς Νέργην, ἐπ'
ἐλπίδι διτὶ ἑκεὶ θέλει εὑρει τὴν Γρουμερίγην ἀνακα-
λύψυσσαν τὰ ἴχνη τῆς ἐγγόνης της. Τὸ αἰτήματά
του πρὸς αὐτήν εἶχον βεβίως ἀλλοιώθη ἵν τῶν τε-
λευταίων συμβάντων τὸ ἐνόμιζε καὶ. 'Αλλ' εἰς τὴν
μνήμην της ἐτοράττετο βιαίως ἡ καρδία του πάντοτε,
καὶ ἐπειθετο, ἡ ἐπροτοεῖται νὰ κεισθῇ, διτὶ ἡ Δου-
θέκη ἦτον ἀθώα, διτὶ ἐγένετο θύμα προδοσίας κα-
κούργου, καὶ διτὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ἄρραγός της
εἶχεν αὐτὸς γριαστανικὸν καὶ ίπποτικὸν χρέος νὰ τὴν
λυτρώσῃ.

Διὰ τοῦτο τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας
ηγήσεν ὡς κεραυνὸς εἰς τοὺς Ἀνασέάτας, καὶ μέγαν ἐ-
κίνησε θύρωσιν μεταξὺ τῶν ὑφαντῶν, οἵτινες ουνέρ-
βιωταιν κραυγάζοιτες εἰς τοῦ συντεχνιάρχου' οὗτος δὲ
παραλαβὼν τοὺς ἐπισημοτέρους τῶν ἐργοτασιαρχῶν,
μετέθη μετ' αὐτῶν εἰς τοῦ Ἀνασέργου. Ὁ ἀρχων
οὗτος ἀπεκρίθη διτὶ ἑννοεῖ τῆς περιστάσεως πᾶσαν
τὴν σοβαρότητα, καὶ διτὶ θέλει φροντίσει διτὶ δυνατὸν
καὶ γρήτιμον ὑπὲρ τῶν ουμφερόντων τῆς Ἀνασῆς. Τῷ
δύτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν συνελήφθη παρ' αὐτῷ συμβέν-
τιον τῶν πεντηκονταδικῶν συντεχνιαρχῶν τῆς Ἀνασῆς,
καὶ εἰς τὴν ἐμβριθή αὐτῶν σύντεκεψιν ὑπεβλήθη ἡ ἕξ
τασις τοῦ πρακτέου. Οἱ γεντεροὶ ἐγνωμοδότησαν πό-
λεμον. Η Ἀναση, εἶπον, ἔχει καὶ στρατὸν ἰχανὸν καὶ
στόλον, ὡτε νὰ μὴ θυμομένη ἐκ μέρους οὐδενὸς ὑβρίν
καὶ καταπάτησιν. 'Αλλ' εἰ ἀρχαίοτεροι ἤταν μετριο-
παθέστεροι. Αὐτὸς ὁ συντεχνιάρχης τῶν ὑφαντῶν

‘Αλλ’ ή Γρουμεθήγη δέλλει είχεν ἐπιστρέψει εἰς Βέργην, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀναγωρήσεως τῆς οὐδεὶς πλέον ἤκουε τε περὶ αὐτῆς, ἀν καὶ εἰ ὑρανταῖ, εἰτίνες μητέρας τῶν τὴν ἔκαλου, καὶ συνηθάναντο τὴν ἄπου νίκαι τῆς ἀπὸ τὰς καινάς ἐστιάστεις ὃν προέδρεις, ἡρεύσησον πολλάκις περὶ αὐτῆς. Ὁ Οοκάρος εἶχε δώσει τόσα δείγματα τῆς ἴκανητητάς του μεταξὺ τῶν δροτέχνων του, καὶ τότον εἶχεν κερδίσει αὐτῶν τὴν ὑπὸ ληψιν, ὅπερ ὅλοι εἰ βαθμοὶ τῆς συντεχνίας τῷ ἥσαν προστιοὶ πλέον, καὶ, διτοῦ ἀλλοτε ἥθελε τῷ φωνῇ ἐπελήφωτις τῶν ἀποκωπτέρων ἐδύνων του, τῷ ἐδόθῃ δι’ ὅμοιόν μου τῶν ὑφαντῶν ἀποφάσεως ἡ γηρυνίαστι ἐργοστοιαρχία ἐνὸς τῶν μεγαλητέρων καὶ πλευτιωτέρων καταστημάτων. Ἀλλὰ τὰ κέρδη ταῦτα καὶ εἰ τιμαὶ ὠλίσθαινον ἦδη ἐπὶ τῆς καρδίσ του, χωρὶς αὐδεμένη χορδὴν αὐτῆς νὰ κρούσωσιν. Ὁ βίος τῷ ἐφαίνετο ἀσκοπος, μαῦρος· τὰ ἐλατήρια τῆς ζωῆς του εἶχον γαλαρωθῆ. ‘Περικής ἔξέπιπτε τῆς χειρός του’ καὶ δὲν παρημέλει μὲν τὰ νέα του χρέα, ἐξ ἐνδομύγου αἰσθήματος τοῦ καθήκοντος, ἀλλ’ ἥσθαντο ὅτι ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν τῷ ἥτον βέρος δυσβάστακτον, ὅτι ἐπίστετο τὸ λογικόν του καὶ ἀπέβινεν εἰς βάσανον τῆς ζωῆς του.

Εδυχώς κατά τὴν ἐποχὴν ἔκεινην ἐπῆλθε περιστασίς τις, συντελέσασα εἰς τὸ νῦν μεταβάλλη δικαιούμην τὴν νοτηρὰν τῶν ιδεῶν του διεύθυνσιν, καὶ γαζωπυρήσῃ τὰς νεκρούμενάς διηγάμεις του.

Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων οὐκέπιγκες περιέρχοντο ἀπό πρωΐας τὰς δύοπές της Βέργης, καὶ κατόπιν αὐτῶν κήρυξε ἀνεγίνωσκε διάταγμα τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας, ἐπίβαλλον βαρύν εἰσαγωγῆς τελώνεον εἰς δῆλα ἀνέκαιρέτως τὰ λενά θράσματα. Τὸ διάταγμα τοῦτο ἦν ἡ κατατροφὴ τῶν ὑραντῶν τῇ: "Ἄνοης. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ὀλλανδία παρῆγον δρόσματα λινᾶ ἀφθονώτατα, οὐ μόνον εἰς ἐστωτικὴν κατανάλωσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς εἰσαγωγὴν ἄρκετα, καὶ εἴχον δικαίωμά ἁποκλειστικὸν πωλήσεως αὐτῶν καθ' ὅλην τὴν Γερμανίαν. Διὰ τὰ τῆς Ἀνοῆς λοιπὸν ἔμεν μόνη ἡ Νορβεγία, καὶ πρὸ πάντων δὲ Δανία. Ἐν τῇ ἔχειστο φερόντων του.

Ἡ μετριοπαθής αὖτη πρότατις ὑπερίσχυσεν. Ἁ πεφασίσθη δὲ νῦν ἐκλεγθῶσι διὸ χλήρους ὡς πρίστεως πέντε ἐργοστασίαρχοι εἰκότες διαζήφιον εὐηγγελιῶν, ὃν ἡ μία νῦν εἶναι ἀναγκαῖος ἡ τῶν ὑφαντῶν. Επεισὸς δὲ ὁ κλῆρος τῆς εὐντεγγίας ταύτης τοῦ τὸν Οσκάρη, δοτικὴ ἐδέγκηθε ὡς εὑνοιαν τῆς τύχης τὴν ἴλλογην, διότι εἰς ἣν ἥτοι διανοητικὴν καὶ φυγικὴν κατάτασιν εἶχεν ἀνάγκην κινήσεως, μετακαθίσεως. Ἀντικειμένων καὶ ἐντυπώσεων, καὶ δυσφορῶν πρὸς τὰ γυμνάτα καὶ τὰ παρὰ πόδια, ἥλπιζεν λατεῖ τοὺς μερικούς.

Η πρεσβεία λοιπόν άνεγκώρησε πρός τὴν τότε ἀνή μηδὲν τὸν ἄπειρον, αὐτὸς εἶχε πινγᾶς ἡ εἰ-
φερώνυμον Κοπεγχάγην (Γό δύομα σημαίνει ἐμπορι- γένειαν ἀποθάνει). Πρώτη ἡ ἀποκεφίς αὐτη, τές τοῦ δ' Ο-
κτών λιμένα). "Ουσον δ' ἀδιάφορος καὶ ἀλλοιος νάρας οὐλαρός ηλπίζει νάρα φωτισθήσει πρός τὸ ἀντικείμενον
τότε πρός πάντας κενοδοξίαν, ἥτον δύως ἀδύνατον γά-
μη κολακευθῆ ἡ φιλοτιμία του δταν εἰς τὸ λαμπρὸν
Δημαρχεῖον ἐν δι τοῖς; ἑδόνη κατάλυμα ὑπὸ τῆς πρω-
τεύσεως τῆς; Δανίας, ἀπήντησε καὶ ἀλλην πρεσβείαν ὑπὸ^{τοι}
τοῦ μεγάλου βατιλέως Καρόλου τοῦ Ε'. ἐξ Ὀλ-
λανδίας πιμφεῖσαν, καὶ μεταξὺ τῶν μελῶν αὐ-
τῆς ἀνεγνώριτον ἔνα νέον ἐκ τῶν πρώτων εἰς την
τῆς Γρίνης, μεθ' εὖ ἐπὶ παδικῆς ἡλικίας εἰς φο-
τῆς εἰς τὰ σχολεῖα, πρός διν δύως ἀλλοτε ὁ πτω-
χεῖος φίλιος, καὶ επικαθηται τῷ πάντας τῶν δύων
γένος πατέρας τῆς ἀπεσκληρύνθη ἀκόμη. Ήτος τὴν καρ-
δίαν μου ἐπικαθηται βάρος, καὶ νομίζω διτε ἀλ-
λοτε, ἑδνατος ἀνεξιμιράστως νά τῷ δύων τὴν χειρα,
τῆς Γρίνης, μεθ' εὖ ἐπὶ παδικῆς ἡλικίας εἰς φο-
τῆς τῆς Σούδης, πρός διν δύως ἀλλοτε ὁ πτω-
χεῖος φίλιος ταχέως ἀπειλήσθη μεταξὺ τῶν δύων
συμμαθητῶν. Η Ὀλλανδική πρεσβεία σκοπὸν εἶπε ἡ
προσφέρει εἰς τὸν βασιλέα τῆς Δανίας τὴν χειρα Τσα-
βίλης τῆς ἀδελφῆς Καρόλου τοῦ Ε'. τότε μὲν βασι-
λέως τῆς Ισπανίας καὶ Ὀλλανδίας, μετὰ ταῦτα δε
αὐτοκράτορος Γερμανίας.

Ἀμφότεραι αἱ πρεσβεῖαι, ἀμα ἀριχθεῖσαι, ἔζητησαν
νὰ παρουσιασθῶν εἰς τὸν βασιλέα. Η Ὀλλανδι-
κή ἥτον ἐν τούτοις πρὸ δικαπέντε ἡμερῶν ἐν
Κοπεγχάγη, καὶ δι βασιλεὺς δὲν τὴν εἶχεν εἰστέ-
σθεῖη, ὥστε ἐκ τούτου δὲν προσέβλεπε καὶ ἡ τῆς Ἀν-
οης ταχεῖαν τῆς ἀποστολῆς τῆς τὴν ἐκπεραιώσεω.
Παρὸ πάσαν δύως προσδοκίαν ἡ τελευταία αὐτῇ, τρεῖς
ἡμέρας μετὰ τὴν ἄφιξιν της εἰδοποιηθῆ διε μέλλε νά
παρουσιασθῇ εἰς τὸν βασιλέα τὴν ἀποιτην κυριακὴν
μετὰ τὴν λειτουργίαν, ἡτοι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀκό-
μη, ἐν δι την τοῦ Καρόλου αὐδεμία εἰστέται ἑδον-
τος τῶν πύργων καὶ τῶν κιγκλίδων δου τὴν κρύπτει
δι βασιλεὺς, ἀπροσπίλαστον καὶ ἀδρατον, δου διδος;
Ματην κατεξανέ-
στην καὶ διμιλητα ἐν διδματε τῆς φιλανθρωπίας, τῆς
ἡμικλη. Οι ποβαρότεροι καὶ ἀμπειρότεροι μοὶ ἐπέ-
βαλαν σιωπὴν ἐν διδματε οι μὲν τοῦ συμφέροντος τῆς
Δανίας, οι δέ τοι τῆς ἡμετέρας ἀποστολῆς. Εἰπον
διτε πρέπει μία γυνὴ νὰ θυτικοῦ διόπερ δλωρίου θύρας κλει-
στῆς. Εκεὶ θειενον πολλὰ λεπτὰ σιωπηλοι καὶ σχε-
δὸν τὴν ἀναπνήσην των κρατοῦντες. Τέλος ή θύρα ἡ-
νεωθῇ μὲ κρότου, καὶ δύω ἀντές αὐτῆς ξιτάμενος
σωματοφύλακες, τὰς ἀργυρᾶς ράβδους των εἰς τὸ δ-
δαφος κτυπῶντες, ἀνέκραζαν μιγαλορώγως.

— Η πρεσβεία τῆς Ἀνοης.

Συγχρόνως ἀνεγύρθησαν ἐκατέροθεν αἱ πλευραὶ^{τοι}
πτυχαὶ παραπετάσματος ἐξ ἐρυθροῦ διοστηρικοῦ, καὶ
ἔφανη τὸ ἐνδον τῆς βασιλείης αἰδούσης, δλον ἐπε-
στρωμένον διὰ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος, καὶ ἀποτίλον
χρυσοῦ, πλῆρες δὲ αὐλικῶν ἐν πολυτελεστάταις στο-
λαῖς περιεστοχιζόντων τὸν θρόνον, ἐφ' οι διταῦ δι-
βασιλεὺς ἐν ἐπισθημα διασθολῇ. Ήτο τοῦ μιγαλοπρε-
ποῦς τούτου θεάματος καταπλαγέντες οἱ πρέσβεις,
ἀμα εἰτηλον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου, ἐκλι-
νον γόνον, ὡς καὶ ἡ θύμοταξία ἐπέταττε, καὶ προ-
σκίνησαν μέχρι γῆς.

Οταν δὲ προτιληθίτες ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμμα-
τέως νὰ ἐκθίσωται εἰς την Α. Μ. τὸν σκοπὸν τῆς δ-
λέσιων; των, ἡγέρθησαν, καὶ ἐτόμησαν νὰ διψώσωτε
ἐπιτοιλῶν τὴν τέχνη τῶν φαρμακίων, αἴτινες, ἀμα
ἀνοιγόμεναι, ἀποπνέουσι θάνατον. Η καταχόνιος
αὐτῇ πρέπεις ἐνεκρήθη διοφάνως, μόνον ἐμοὶ τηρή-
σαντος σιωπὴν, καὶ δ ἀνθρωπος ἡδη διεγώρητο
πρός ἐκτέλεσιν.

— Οποδον ἀποτρέπατον δρᾶμα μοὶ λέγεις, ἀνέ-
κραζεν δ' Οσκάρ. Καὶ ιπομένεις νὰ ἡξερης αὐτὸ-
πειλεύμενον; Καὶ δὲν προσπαθεῖς ποντὶ τρόπω νὰ
τοῦ προλάθῃς!

— Τὸ διομένωι ἀνέκραζεν δ' Ολλανδός. Αἰθάλ-
ηματις δὲ διαφράγμα, καὶ δ' Οσκάρ ικινδύνευτο νὰ πέσῃ κατά-
γης, δὲν ἐσηγήσκεται εἰς τὸν λίθινον κίονα παρ δι τούτου
ιστάμενος. Ο βασιλεὺς ἥτον οδδεις ἀλλος δ' δι φαν-
τῆς Χριστιανὸς τῆς Βέργης,

— Αοιδὸν οδοις θρωνοι; Μπε σοθρῶς δ βα-
σιλεύς. Ανδρες τῆς Ἀνοης, γνωρίω τοῖς σᾶς φέρετ
οις Κοπεγχάγην. Ενοιμίσατε, ἀγακητοι, διτε οᾶς
χιθρερῶν τὴν Δανίαν; Ημην μεταξὺ δικῶν, ἐκώσθη
τοῦ θραγοῦ τὸ περιώμα, καὶ διδάχθη τὸν τέχνην
οις διπλας μεταρέρω εἰς τὸν τόπον μου την πολιτικον
Νὰ τὸ προλάθω δὲν τὸ διποδίστω δὲν ίχω δύναμιν

— Αλλ' ἡγριώθη τοῦ βασιλέως τὸ πρόσωπον, καὶ οὐδὲν τρόπον. Δύναμαι δύως ν' ἀποσυρθῶ ἀπὸ τὴν
πρέπειαν τὸν πρωθυπουργὸν μὲν καραυνοβόλον φωνὴν ἀ-
παίσιον ταῦτην πρεσβείαν καὶ δι τοῦτο διὰ παντὸς
ποτεινόμενος;

— Καὶ τις εἶναι δ λαδες σύτος, ἀνέκραξιν, δοτες
ἐπεμβαντε εἰς τὰς ἐδικάς μου πράξιες, εἰς τὰ ἐδι-
κά μου αἰτήματα; Μή νομίζουν διτε κτημάτων εἰ-
ναι τὸ στέμμα, καὶ θὰ τὸ διαθέσω τῆς μάτα-
ξου; Τοιούτος προτιμῶ, καὶ διτε ἐμπρὸς τοῦ με-
τώπου εἰκόνου θὲν κλίνωσι τὰ μέτωπά των μέχρι τῆς
γῆς. Τοιούτος, καὶ δι τοισύντας ἔχεις ἀλλοτε νὰ φέρῃς
προτάσιες, μὴ ἐπιστρέψης πλέον.

Ο πρωθυπουργὸς ἐφυγε καταπεληγμένος, καὶ
ἐλθὼν διο πον τὸν ἐπεριμένον μετὰ τὸν λοιπὸν φί-
λων του, μετέδωκεν εἰς πάντας τοῦ τρόμου του. Συ-
σκέψιες δὲ μαχεῖς γενομένης, ἀπεφασίθη διτε δι-
βασιλεὺς ιπταται αἱματάθος τοῖς ἀπέδωκε τὰς στρα-
τιωτικὰς τιμας. Εἰς τὴν δευτέραν αὐλὴν χειρῶν των
κυρίων νειυμφευμένος μετὰ τῆς ἐρωμένης του, θέλει
ἡδη ἀφεύκτως τὴν νυμφεύθη εἰς τὸ πτέρυμα τῶν δισων
ἴτολημησαν γὰλπισουν διτε θέλουν τὸν ἐμποδίσει. Καὶ
ἔγενετο πρότασις τρομερά, διτε δεσμὸς σύτος πρέ-
πεις παντὶ τρόπῳ νὰ λυθῇ διτε δύως εἰς μόνος ὑπό-
χει δι λόσων, καὶ δι τῷ μέσῳ τοῦ προγένυτος ἐγερ-
θεῖσε. Νέατες, έσκευαν διά πολλῶν μιγαλοπρεπεστάτων αἰ-
θουσῶν, καὶ ἐστάθησαν ἐμπρὸς δλοχρύσου θύρας κλει-
στῆς. Εκεὶ θειενον πολλὰ λεπτὰ σιωπηλοι καὶ σχε-
δὸν τὴν ἀναπνήσην των κρατοῦντες. Τέλος ή θύρα ἡ-
νεωθῇ μὲ κρότου, καὶ δύω ἀντές αὐτῆς ξιτάμενος
σωματοφύλακες, τὰς ἀργυρᾶς ράβδους των εἰς τὸ δ-
δαφος κτυπῶντες, ἀνέκραζαν μιγαλορώγως.

— Η πρεσβεία τῆς Ἀνοης.

Συγχρόνως ἀνεγύρθησαν ἐκατέροθεν αἱ πλευραὶ^{τοι}
πτυχαὶ παραπετάσματος ἐξ ἐρυθροῦ διοστηρικοῦ, καὶ
ἔφανη τὸ ἐνδον τῆς βασιλείης αἰδούσης, δλον ἐπε-
στρωμένον διὰ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος, καὶ ἀποτίλον
χρυσοῦ, πλῆρες δὲ αὐλικῶν ἐν πολυτελεστάταις στο-
λαῖς περιεστοχιζόντων τὸν θρόνον, ἐφ' οι διταῦ δι-
βασιλεὺς ἐν ἐπισθημα διασθολῇ. Ήτο τοῦ μιγαλοπρε-
ποῦς τούτου θεάματος καταπλαγέντες οἱ πρέσβεις,
ἀμα εἰτηλον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου, ἐκλι-
νον γόνον, ὡς καὶ ἡ θύμοταξία ἐπέταττε, καὶ προ-
σκίνησαν μέχρι γῆς.

Οταν δὲ προτιληθίτες ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμμα-
τέως νὰ ἐκθίσωται εἰς την Α. Μ. τὸν σκοπὸν τῆς δ-
λέσιων; των, ἡγέρθησαν, καὶ ἐτόμησαν νὰ διψώσωτε
ἐπιτοιλῶν τὴν τέχνη τῶν φαρμακίων, αἴτινες, ἀμα
ἀνοιγόμεναι, ἀποπνέουσι θάνατον. Η καταχόνιος
αὐτῇ πρέπεις ἐνεκρήθη διοφάνως, μόνον ἐμοὶ τηρή-
σαντος σιωπὴν, καὶ δ ἀνθρωπος ἡδη διεγώρητο
πρός ἐκτέλεσιν.

— Οποδον ἀποτρέπατον δρᾶμα μοὶ λέγεις, ἀνέ-
κραζεν δ' Οσκάρ. Καὶ ιπομένεις νὰ ἡξερης αὐτὸ-
πειλεύμενον; Καὶ δὲν προσπαθεῖς ποντὶ τρόπω νὰ
τοῦ προλάθῃς!

— Τὸ διομένωι ἀνέκραζεν δ' Ολλανδός. Αἰθάλ-
ηματις δὲ διαφράγμα, καὶ δ' Οσκάρ ικινδύνευτο νὰ πέσῃ κατά-
γης, δὲν ἐσηγήσκεται εἰς τὸν λίθινον κίονα παρ δι τούτου
ιστάμενος. Ο βασιλεὺς ἥτον οδδεις ἀλλος δ' δι φαν-
τῆς Χριστιανὸς τῆς Βέργης,

— Αοιδὸν οδοις θρωνοι; Μπε σοθρῶς δ βα-
σιλεύς. Ανδρες τῆς Ἀνοης, γνωρίω τοῖς σᾶς φέρετ
οις Κοπεγχάγην. Ενοιμίσατε, ἀγακητοι, διτε οᾶς
χιθρερῶν τὴν Δανίαν; Ημην μεταξὺ δικῶν, ἐκώσθη
τοῦ θραγοῦ τὸ περιώμα, καὶ διδάχθη τὸν τέχνην
οις διπλας μεταρέρω εἰς δλον τὰ στόματα, οδδεις διθή-
ξεως θάνατος διε μεταρέρω εἰς δλον τὰ στόματα, οδδεις διθή-

πεισθητή, έμεινε γερρόν τὸ ἐμπόριον τῶν. Εἶχον ηδὴ πατριφύγει εἰς ἑκτάκτους φερολογίας, εἰς ἔκουσια καὶ πειθεβλῆμένα δάνεια, καὶ δμως ἡ ἀπαιτουμένη ποσάτης; Τὰς συνιπληρώσεις ακόμη, δταν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν παρουσιάσθη αἰφνίς εἰς τὴν συντεχνίαν ὁ Ὀτσάρης καὶ πνεον εἰς τῆς μητρὸς τὰς ἀγκάλας. 'Αφ' οὖ ἔπειται ὅλη τὴν πικρίαν τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ, ἀνέμιξα εἰς τὸ οἰνόν της πόμα παρατκενασθὲν ὑπ' ἐμοῦ, καὶ προχθές ἔξπεινεται καὶ αὐτή, καὶ σήμερον ἐτάρῃ.

— Φίλοι συνεργάται, ὁ χρυσός δι' ὃρειλεστε εἰς τὸν
λέσθητι τὴν θείαν μακροθυμίαν. Ὁ τὸν ληπτήν συγ-
χωτήσας, ἔχει καὶ διὰ σὲ θησαυρὸν ἐλέσυ.
τὸ βασιλεὺς ἔγγραφον. Λάβετε τὸ ἔξωρλημένον.

— "Ο Βασιλεὺς τῆς Δυνάς; Χριστιανός; Εἰνάγηθη τοῦ θυσιαλέοντος τοῦ. Τῆς δύλων γούνας ήσυν μια το-

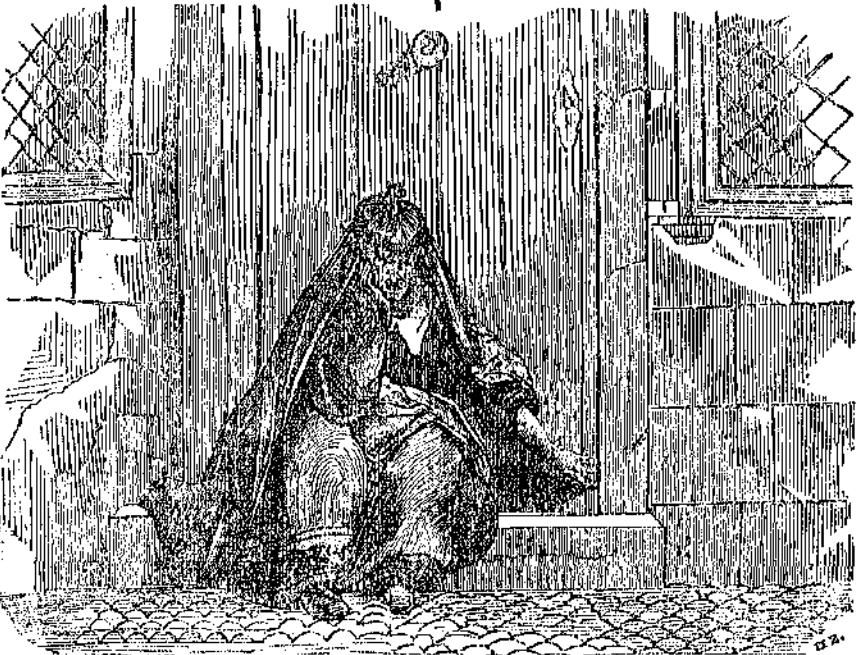
Μετά δέκα έτη περίπου χωρίκοι εν 'Ολλανδίᾳ απήγγειλαν οἱ μακρὰν τῆς Γάνδης γραίσιν γυναικεῖς ἐπινέουσαν ἐπὶ τῆς Λεωφόρου, καὶ λαβόντες αὐτὴν, τὴν πρωτουργῶν. Οἱ Χριστιανὸς ἦλθεν ἐπειτα μετὰ ξενῶν στρατιωτῶν νὰ κατατηῇ τοὺς βικησούς του. 'Αλλ' ἐνικήθη, ἀλλὰ συνελθόθη, καὶ σχέψεως γνωμένη μεταξὺ τῶν ευαγγελιῶν ποῦ νὰ φύλαξιοθῇ.

— Εἰς τὴν νήσον τῆς Ἀμάκης! ἐφώναξα ἐν τῷ

τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἀγίου Πέτρου, ὅπως ἀποδιάνη
μέσω τοῦ δχλου, καὶ ὁ δχλος ἄπας ὡς ἦκανεν;
γῆγεν ἥγιεται μένην, προσεκάλεσταν δὲ καὶ τὸν κατοικού-
λαβῆς τὴν φωνήν μου, αὐτὸς τὴν νήσον τῆς Ἀράκης!
τα περ' αὐτὸ ἀσκητὴν, ὅπως τῇ ἀποδώῃ τὰ τελευταῖ-
καὶ τὸ συμβούλιον ἐνδιδοὺ τὸν κατέβειτεν εἰς Σανδεμ-

παθήσαντα. Οὐδέ τι πάρει πολὺς σύντομος διαγενέσιος ἐν τῷ τρί-

— Λύσιοι, τῇ εἰκεν αὐτοῖς, διακρίνων εν τῷ πόλει τοῦ παραπληθύον καὶ ὑπὸ τοῦ χρυσοφρειδῆ μανδύαν εἰς ὅν ἦν ἐγκεκαλυμμένη, διεὶς ἀκόμη ἀνέπιεε, γάναι, ἂν ἔνιαται ἀκόμη νὲ ἡμίκήτης, καὶ ἀν ἔγγις τί θερέψῃ τὴν τῆλην τοῦ ψιλοχήρους ἀπεργχωμένη εἰς τὴν εἰσαγόραν, εἰπεῖς το, ὅπως ἔξαιτήσω περὶ τοῦ θεοῦ τῶν δισγλίων στρατιωτῶν. Άλλ οὐγρυπνότερον ἐγώ τὸν ἐφύλαττον. Εἰς τὴν φλέβαν τῆς θύρας του ἐκάθεσθην, ὃς εκάδες αὐτοῦ, δαιμῶν ὡς ζῶν τὴς συνειδήσεις αὐτοῦ πλεγγός. Τὴν φωνὴν μου ἤκουεν δταν ἦν ἐξυπιος, τὸ φότιμα μου ἔβιβεν δταν ἐκομάτοις καὶ ἐκεῖ μὲν εἰδεῖσκεν ἀνατέλλων καὶ ἔκει μὲν ἀπέντε δύσιν ὁ πλο-

Τέλος έπρότεινα να τεγχισθῇ ή θίρα τῆς φυλακῆς του και ἐπεινάθη δύνατον. Καὶ τότε, πιστεύοντα περὶ

— Ναι, έγω πολλά τὸ δικαιώνυμα, ἀπήντησεν ἡ
νοῦσὴ μετὰ φωνῆς, ὃν ἀπέγνιγχεν βαθεῖς γνωγμοῖς
γνωνίας. Μετεῖ πάραν ὑφοδτει τὸ φρεσύριον τῇ: Ζευ-
σιρδη; Εἰ εἴ δεξαρέστητος ἡ δικαιίεσσα τῆς Δαμίζε-
τετρά τῶν τέκνων της. Μέγιν ἥμέραν ἐπώλησεν γάλα-
κος; τὰ παιδία, καὶ τὰ παιδία μετὰ τρεῖς ἥμέραις ἐξέ-
κατι επειχόντη ἡ νύρα. Καὶ τούτε, προτρέπει
αὐτοῦ, ἥλιθον ἐδῶ γὰ ἐκτελέσω τὴν πρᾶξιν ἣν θλουσά;
καὶ ἄγα εἶδα τὰ φύγεα λειψίχνα τῶν τέκνων καὶ τῆς
γυναικός του παραδοθέντα εἰ; τὴν γῆν, ἐπειδόν σή-
μερον νὰ τῷ φέσω πρώτη τὴν ἀγγελίαν, ὅτε δὲ θάνατος
μ' ἔκοψε τὸν ἑδύν μου, καὶ μὲν ἀφήσετε τὴν ἀγα-
λλίασιν ταῦτην.

— Ἀλλὰ τίς δαίμων, θυστοῦχής γυνὴ, σ' ἔουρεν μαὶ πραγματικῶς εἰς Οὐασιγκτώνην, καὶ ὅχι εἰς Πα-
τέρα τὸν ἀνήκουστα αὐτὰ κακουργήματα; ἡρώτησεν δὲ τὴν ἀλλαγὴν δὲν θέλω κερδίσται μό-
άσκητης, μόλις δινάμενος νῦν νικήσῃ τὴν ἀπο- νον ἐγὼ ἀλλὰ καὶ η Παρθένρα σου· διέτι, δηποτε ἐ-
στροφήν του.

— Τίς δαίμων; ἀνέκραξεν ἔκεινη, συλλέξατο εἰς τὴν φωνὴν ταύτην πάσας τὰς ἐκλειπόντας ὑπάρχεις της. Ὁ δαίμων τῆς ἐκδικήσεως; «Αν ἐφρημάκευσα τὰ τέκνα του, ἐφρημάκευται ἔκεινος δὲληγ μου τὴν ζωήν.» Αν ἐφρόνευσα τὴν γυναῖκα του, μὲν ἡρπασθεὶς ἔκεινος τὴν κάρην μου, τὸν σκοπὸν τῆς Ζωῆς μου καὶ τὴν ἐλπίδα, τὴν ἡράτησε, τὴν ἐπιζόωσε, τὴν ἐπνίξεις τὰ κύματα τῆς θαλάσσης; «Αν ἤκουουν ταῖρτῶ σα ἀπὸ χεράν τοὺς γογγισμούς του οἱ τὴν νῆσον Ἀμάκην, ή ἡγώ τῆς νήσου ἄκεινης ἀντήγει ἀπὸ τοὺς διδυρισμούς μου, καὶ ή διόρυξ ἱεραγοῦτο ἀπὸ τὰ δάκρυά μου, ὅταν ἐβλιπον παράφρονα ἐμπέρδεις μου τὴν κόρην μου.

— Είσαι... είσαι λαοὶ πονὸς Γρεουμβρίγη; ἡρώτησεν
ὑπῆγον, ὃπου καὶ ἐν ἑστερέοδόμην. Ἀλλὰ φεύδουμε μὲ,
ἔκπεπληγμένος δὲ ἀσκητής.

— Ἡ Γρουμβίγη, ναι, ἀπεκρίθη αὐτῇ. Τις εἶνα: σῆς καὶ ὡς δειλόν. Εάν δύος ἐνθυμηθῆσθε ἀποστρέ-
φόμενος ταῦς διεθρίους τε τὴν πατρίδα διατηλητι-
σμοὺς ἔργον τὴν Ἰλλήσα, θέλεις ἐνοχήσει καὶ διε-

— 'Εγώ είμι ίκενος σύ δ Βασιλεὺς; τῆς Δανίας;
η; ποτεν, ἡπάτησεν, ἐφόνευσε τὴν μνηστήν· εἶμαι δὲ
'Οσκάρ Σειγβρίτ. 'Αλλὰ τῆς χρεδίας μου ἀπέβα.
λον τὰν ἐπίχειρον πάλεα, καὶ ὡς ὁρίσαι πᾶς γειτονά-
νός, ἐουγγάρησα. Μή ἀπέρχεσαι, μῆτερ, τὴν δόδυν
τῆς αἰωνιότητος μάζ μίσους φορτίον! Συγχώρησον
τοῖς ἀδικοῦσί σε, ίνα συγγαρθῆς!

τέ ἀφίσαι τὴν Γαλλίαν τὴν δοπίαν ἀγαπῶ, δχι ἵσ-
τη φυτάσῃ με, ώ; δ Κορσική, ἀλλ' μετ' αὐτήν. Κατ-
όμως δὲν ἀπελπίζομαι οὔτε διὰ τὴν μίκην οὔτε διὰ
τὴν θάλατταν, ἀν καὶ εἰ φροντιάσει τῶν Γαλλών α-
στείνεσσιν ὅτι αὕτη μὲν κακήν τισεν, ἀδιοίκητος, ίκενη
δὲ ὑπὲρ τὸ δέον εὐέγχωγος. Τὸ κατ' ἔμτι, ακολουθῶ
πάγιτος δ, τι ἔγραψον τὸ παρελθόν ἔτος ἐν 'Αθηναῖ,

— Σύ δέν είσαι μήτηρ, καὶ ἐσυγχώρησας! εἴπε
τὸ πρόσωπον ἀγρίως διειστρέφουσα ἡ γραία, Ἐγώ δέν
δύναμαι νὰ συγχωρήσω οὕτα εἰς τοῦτον τὸν κόσμον
οὔτε εἰς τὸν ἄλλον, καὶ δέν θέρι ἡ θέρι δὲ μὴ σου
χωρήσῃ! Κατάρα! κατάρα! κατάρα!

Α. Ρ. Ρ. Καὶ ἄγριον ἐκπέμψασα γρυποῦν, ἡ γρεια ἰθέπνευσε.

ΝΕΑ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΣ ΜΕΧΑΝΗ.

Ἐρ Οδασιγκτώρη, τὴν 5 Νοεμβ. 1851.

$$\Phi(\lambda) = \phi(\lambda + \alpha\tau + t)$$

Σέ βλέπω τρίβοντα κ' ἔξανα-ρίβοντα τοὺς ὅφθαλμούς σου, ἐνῷ διαγινώσκεις τὴν χρονολογίαν τῆς παρούσης μου. ο 'Ο Ν., λέγεις, εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἐνῷ πρὸ μικροῦ ἐτι ἀνεγχώρησεν εἰς Παρισίους ἔχων ἀπόφρων νὰ διατρίψῃ ἑκεῖ! Γνωρίζω πάσον δύσκολεται εἰς συνεχεῖς παροξυσμούς ἀλλοφροσύνης ἀπὸ κάνενα τοις οὐτοις ἐθαυμαζετο βεβαίως ὅτε, ἀντὶ τῆς πρωτεύουσας τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, γράφε τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἀμερικανικῆς.

Καὶ δικαῖος, φίλαττε, σὲ βεβοχιῶ δτὶ εἶχον ὅλα μου γεύρεσιν νέων τρόπων συντελούντων εἰς τὴν καλήν τὰ λογικὰ δτ' ἔχρονολόγητα τὴν ἐπιστολὴν μου. Εἴ. καὶ ταχεῖαν, καὶ διγοδάπανον τῆς ἐργασίας διεξα.

γωγὴν, ὅσῳ ἡ Ἀγγλομερικανική. Βλέπεις καὶ συ- πέντε χιλιάδες, φύλλων ἔτοι 417 τὸ λεπτόν, καὶ 7 τὸ αμελλῶνται τίς νὰ ὑπερβῇ κατὰ ταῦτα τὸν ἄλλον. δεύτερον αὐτοῦ! Ἡ μηχανὴ αὕτη ἐφευρέθη πρὸς ἑτδὲ Δέκαν ὑποχωροῦσιν ἐνώπιον οὐδεμίᾶς θυσίας, καὶ, ὡς ἀ- ἕτους· καὶ σημειωτέον ὅτι ἔνας τότε αἱ δυνατώτεραι ληθεῖς τὸν Γραφῶν ὀκαδοῖ, πάντα δοκιμάζουσι, καὶ ἔξετύπουν δεκατέσσαρας, μόνον χιλιάδας τῆς ὥραν, καὶ τὰ δυτικῶτερα, καὶ τὰ ἀκατόρθωτα, καὶ κατέχου- διτε πρὸ τεττάρων ἔτοι τὸν ἔθειρετο ὁς θαῦμα μηχανῆ σιν ἐπὶ τέλους τὸ καλόν. Ἀλλά, μεταξὺ δὲν τὸ τοις ἔκτυποιτα δέκα μόνον χιλιάδας! Εἰς τὴν Ἐλλάδα, προσφιλέστερον, τὸ μᾶλλον περιπούδαστον αὐτὸν μέ- λημα εἶναι δὲ ἀτρόμος. Τὴν ἀπέραντον αὐτὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἡ μεγαλοφύια τοῦ ἀνθρώπου προτέθηκεν εἰς τὰς παρὰ τῆς φύσεως δοθεῖσας πρὸς αὐτὸν μικρὰς δυνάμεις, ἐμφυλίζουσιν εἰς δλας οἱ Ἀμερικανοὶ μὲν ἐν- θεομακίαν, αὐτῶς εἰπεῖν, ἀχαλίνωτον. "Τοπαγε εἰς δ- ποιον τῶν γνωστοτέρων κατατημάτων ἀκλεῖεις, καὶ ἵστος θέλεις δεῖται μίαν ἡ καὶ δύο νέα; ἐφε- ρέντεις δοκιμαζομένας.

"Ἀλλὰ πρὶν ἡ σὲ δηλήσω περὶ τῆς ἀξιολόγου μη- χανῆς; δι' ἣς ἀπεράσια νὰ σ' ἐπιστείλω τὴν πα- ρούσαι, μηχανῆς ἀναγκαιοτάτης εἰς τὸ ἐπάγγελμά σου, δὲν εἶναι ἵστος ἀποτοπον νὰ σὲ εἴπω δλίγα περὶ τῆς ἀπασχόληστον τὸν Ἀμερικανῶν κλίσεως πρὸς τὰς ἀ- τροκινήτους μηχανᾶς, τὰς δποσίας ἀγωνίζονται ἀνεν- δόντως, ὅχι μόνον νὰ καταστήσωσιν ἴχυροτέρας, ἀλ- λὰ καὶ νὰ προσαρμόσωσιν εἰς δλας τὰς ἀνάγκας τοῦ βίου. "Ἄλλοτε γράφων τις εὐτράπελος πρὸς τὴν Παρ- δώραν ἐκ Λονδίνου, ἐξέρρακεν δεστέλλεμενος τὴν ἰδίαν διτὸς θέλεις ἐφευρέθη καὶ μηχανή, τὴν ὃνοιαν οἱ Ενο- δύχοι, προσκολλῶντες περὶ τὰς σιαγόνας τῶν γεωμέ- νων, θέλουσι μετρά πόσον τρώγουσιν. Ἀλλὰ τὸν ἀ- στείσιδον τοῦτον φοβοῦμαι μὴ μεταβάλωσιν εἰς πρᾶγ- μα οἱ Ἀμερικανοί! διότι αὐτοὶ δὲν περιφέρονται εἰς τὸ νὰ ἀνακηρύξωσι τὰ τελευταῖα δρισ τῆς δλεκῆς καὶ κτυρῶ- δους δυνάμεως τοῦ ἀτρομοῦ, ἀλλὰ πρητπαθεῖσι νὰ ἐμ- φανῶσιν εἰς αὐτὸν νοῦν, καὶ εὐτροφίαν καὶ διπι- θείστηγα δακτύλων. "Ακουσον διὸ νὰ θυμάσῃς καὶ σὺ

Καὶ δύμας ἡ ἀξιοθάμαστος αὐτὴ μηχανὴ εἶναι καὶ ἀπλουστάτη, καὶ ταχυεργός, καὶ πρὸ πάντων ἀκρίβης ἐκτελεστής τοῦ ἀργαῖον ἐκείνου παραγγέλματος «ρεῖδου γράνου», τὸ διπελον ἐδογμάτισε μὲν σοφὸς Ἑλλην, οὐτινὸς δύμας παραγωρίζουσι τὴν ἀξίαν οἱ ἀ- πόγονοι αὐτοῦ. Καὶ τερψτι, φαντάσητο πόσου χρόνου καὶ πότης ἐργασίας γίνεται οἰκονομία, δταν τὰ φύλ- λα διδωνται εύτικα πώσα διπλωμένα εἰς τὸν βιβλιοδετην, καὶ μάλιστα εύρυθμότερον ἡ ἔπιας γίνεται διὰ τῆς γειρός. Ἀλλὰ παρὰ τὸ πλεονέκτημα τοῦτο ὑπέρχει καὶ ἄλλο ὅχι εὐκαταφρόνητον, ἡ ταχυτέρα, λέγω, διά- δοσις τῶν βιβλίων καὶ πρὸ πάντων τῶν ἐφημερίων. Οὐ, τιλοτόπιον ἐγίνετο μέχρι τῆς ἐφευρέτεως ταῦτης δέ- πολλῶν χειρῶν καὶ βραδέως, γίνεται ἡπ' αὐτῆς ὑπὸ ἀ- τλαστήτης μηχανῆς καὶ τάχυστα.

Ἐνταῦθα ἐνδέχεται ν' αγειτάξῃς τὴν παραγ- μησιν τῶν ὄντων ὄντων πολλάκις ἔμεινα ὥρας; ὀλοκλή- ρους κεχρηνὸς, παρατηρῶν τὸν περιεργον ἐστίνο- μηχανισμόν. Μετ' αὐτὸν ἔθαμασι καὶ ἄλλην μηχα- νῆν ἀπλουστάτην μὲν, μετροῦσαν δύμας αὐτομάτως ἐντδ; δύο λεπτῶν τῆς ὥρας παντακότισι δύνανειν ἡ περιπτώσις, ἢ δέκα χιλιάδας δραχμῶν!

Κείνων περιττὸν νὰ σὲ δηλήσω περὶ τῶν ἀ-μειοποιοίων καὶ τῶν ἀμαξῶν, ἐπειδὴ ἔδων δέτι περὶ αὐτῶν ἐγράψαν ἡ Παιδώρα, καὶ διότι αἱ καταβαλλόμεναι πολλαῖς καὶ τα- τελεσθροὶ προσποθεῖσαι εἰς τὸν ἀποκτήσωται καὶ τα- γίσηται καὶ δύναμιν ἀνατέραν, εἶναι ἀδιάκοποι. Πρό- τις, καροῖ μία μόνη μηχανὴ ἀπραμάδης, τρέχουσα ταχύτητα, ανυπερέσυρει 25 δυγάσια περιέγοντα 989 μίλιας βραχιανίου, ἡ διάδοσης 58,000 περίπου.

Ἐργματίς τις τοῦ Νεοεβρετίου ἔχει πιεστήριον ἀπρεκίνητον δι' οὗ ἐχετοπούνται διὰ πάνταν δρας εἰκο-

πιεστηγάνων αἱ ἐφημερίδες, καὶ τὰ βιβλία ἐξετυποῦντο ριγραφῆς τοῦ παριστανομένου οἰκοδομήματος ἐπειμψε διὰ πιεστηρίων γερροκινήτων, καὶ μέγας δέ το διρή- πρὸ τινος καιροῦ δι' Κ. Οὐέβρος ἐξ Ἀμερικῆς (Webb) θυδὸς τῶν ἀποχολουμένων εἰς ταῦτην τὴν διομηγανίαν· ἀλλ' δὲτρος κατέστρεψεν αὐτὴν. Παῖον δύμας διηδη- πός τὴν Ἀρκτού. Εἰς τῆς περιγραφῆς δὲ ταῦτης ἔτης προθύδης ἀποτέλεσμα τῆς νέας ἐφευρέτεως; 'Ο ἀ- πιθυδὸς τῶν ἀποχολουμένων εἰς δλος; ἐν γένειτούς πόλει Νεολιμενίῳ (Newport) τῆς νήσου Ροδο-^τηλανδίας (Rhod Island), ὃπου εἶναι γνωστὸν ὑπὸ γος εἶναι δὲτρούτας· Ἐπειδὴ δὲτρος συνετελε- τὴν διομασίαν μέθινη μέλιας' πολότε μετὰ τὴν εἰς τὴν νήσον ταῦτην ἐποίησην τῶν εὐχωταίων, ἡτοις συέθη κατὰ τὸ 1636 ἔτος, μετεποιήη, φανεται, εἰς ἀνεμόμυ- λον καὶ διὰ τοιούτος ἀναφέρεται εἰς τὴν διαθήκην τοῦ χανουργῶν, τῶν συτεκτῶν, τῶν στοκαθούτων, τῶν βιβλιοδετῶν, τῶν διανομέων, τῶν ἀνταποκριτῶν, καὶ πολλῶν ἀλλων.

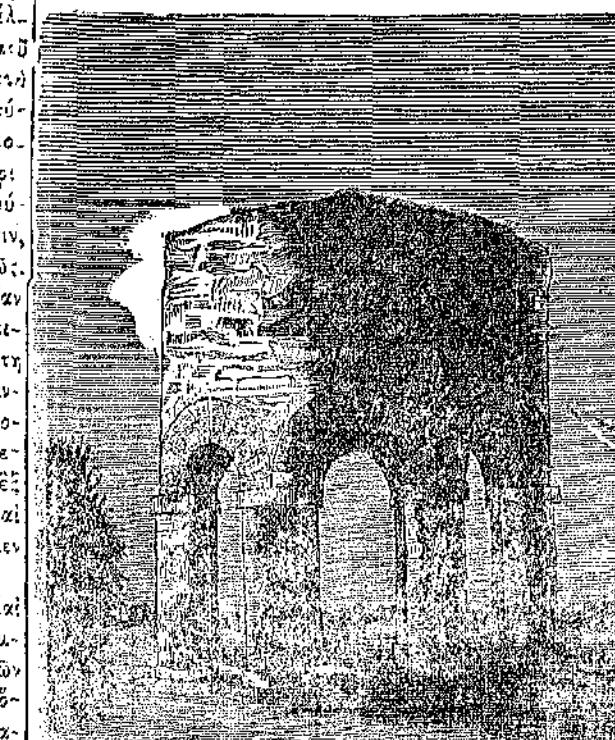
«Τὰ ἀπροκίνητα πιεστήρια, προσθέτεις ἡ αὐτὴ ἐ- φημερίς, φέρουσιν εἰς πέρας ἐντὸς πέντε ὥρων σύγ- γραμμα, εἰς τὴν τύπωσιν τοῦ ὅπατου ἀποχολουμένο τὸ ἀλ- λοτε 200 στοιχεούστατον καὶ πιεσταλί· Ἀνιν τοῦ ἀτρο- δημηρίς ὡς ἡ ἡμετέρα ἔθεισε πωλεῖσθαι 40 λεπτὴν τὸ φύλλον, καὶ ἀντὶ πεντήκοντα γιλιάδων ἀντιτύ- πων τὰ δποικα ἔχομεν στόμερον καθ' ἡμέραν, ἀδέλο- μεν μόλις ἔχει πέντε γιλιάδως. Σήμερον μεταχειρί- ζόμεθα διασκοτίους ἀνθρώπους; διὰ τὴν ἐφημερίδα ταῦ- την, ἐφ τότε ἀδέλομεν μεταχειρίσθαι μόλις εἴκοσιν, οἵτινες εἰς·» ἡδελον μισθοδοτεῖσθαι ἐπισης ἀδέλως· Εἰς ταῦτα τὸν προστεθῆ καὶ ἡ ἐργασία τὴν δησταγ- προμηθεύμεν εἰς τοῦ στοιχειογνήτας, τοὺς χροτοπο- ούς, καὶ δίλους, εἰς εὐδένα θέλει μείνεις ἡ ἀλαγίστη δημιούριος διτεῖς διὰ τὴν ἀλλήλην ἀλλ' ηδένηθη ἀπ' ἐνα- τίας δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐργαζόμενών εἰς τὰ τυπο- γραφίας μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῶν ἀτροκινήτων πιε- στηρίων. Τὰ στοιχεῖα τὰ δποικα διέρκουν ἀλλοτε ἔ- στη, σήμερον κατατρίβονται εἰτέδης ἐξ ἀδρομάδων, καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καταναλίσκομεν γάρτην ὅσον ἐδαπειδεῖν πρὶν ἐν τῷ διεστήματε ἔνδεις μηρός; ! »

Πόδες σὲ φανεται, φίλε, ὁ ουλλογισμὸς αὐτος; Καὶ τί λέγεις διὰ τὸν διπλωτήριον μηχανή; Καὶ ἀμ- φιβάλλω μίν ἀν ποτε διαβή αὐτο τα κατωρήια τῶν Βλληνικῶν τύπογραφων κατατημάτων· Φροντὸ σ- μωρος διτεῖ δὲν θέλουσι κακίσσι τὴν Παιδώραν εἰς ἀπα- γνωσταί της, ἐδη μάθωσι δι' αὐτῆς διὰ δὲτρος κα- τήνητης καὶ νοήμων, γάρτας εἰς τὴν εὑεργέτεια τὸν ἀνθρωπίνου γένους ἐπιμονὴν ἀνδρῶν καταγημούσων εἰς ἔργα θετικά, καὶ διῆτα εἰς λογομαχίας οἵτινες κατέστρεψεν ἀλλ' ἀλλοτε δὲν ἀνήγειρεν ποτε τὰ ἔθη. N.

ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΚΟΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑ (1)

Τὴν εικονογραφίαν ταῦτην μετὰ τῆς ἀκριβοῦς πε-

(1) "Ορε περὶ τῆς κατά τὸν δέκατον αἰώνα ἡ ιανκαλύπηση· Αμερικής περὶ τὸν Σκανδιναϊκὸν, διερεύθη ὑπὸ Ι. Δ. Κατζάλλη, ἐν τῷ Αποθηραντικούσιαν καὶ Τερπηνηγνωσεων, τ. 1818 σ. 15-17.

του διὰ τῆς ὑπερχρούντης δρμοίστητος τοῦ οἰκοδομήματος τούτου μετ' ἄλλων πολλῶν θρησκευτικῶν τῶν Σκανδιναϊκῶν ἐποχῆς κατὰ διάφορα τῆς "Αχτου καὶ Γροσλανδίας μέρη, καὶ μόλιστα μετά ταῦτα τὴν μονὴν τοῦ Μελλιφόντου (abbaye de Mel-
son) ἐν Ἰταλανδίᾳ ἀρχαῖον ḥαπτιστηρίου, οὗ τὴν πριγραφὴν ἔξεδωκε τὸ 1830. ὁ Κ. ὉΚαλλαγάν
ἐν ταῖς Ἰρλανδίκαται αὐτοῦ ἀργάιστηται".

Ι. ΔΕ ΚΙΓΔΑΛΑΣ.

ΓΟΥΛΙΔΑΜΟΣ ΉΤΤ Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ

(Katà Maxw. latür).

(Συγένεια, Ἱδε φυλλάδιον ΜΒ').

Μεγάλη πλειονόψηρία ἐπεκύρωσε τὴν εἰρήνην, καὶ ἡ αὐλὴ ἔξετην ὑπὸ ἀγαλλιδεσσώς. «Τόρα, οἱ ἀνέκρουσεν ἢ τοῦ θυσιάλεως μῆτηρ, «εἶναι δὲ οὗδες μου θυσιάλεις.» Ό, οὐ νέος ἔνεμος ἐμφέροντεν, έπειταν ἀπαλλαγέντα γυναικάδεσλφον αὐτοῦ εἰς σπασμοὺς μανίας, τοὺς δὲ πάντας ἄλλους εἰς σπασμοὺς γέλωτος πολὺς δὲ παρῆλθε καιρὸς πρὶν ἢ δέ Λόρδος Γρενουίλλιας ἀποβάλῃ τὸ ἐμπαιχτεῖν ἐπώνυμον τοῦ ἀγαθοῦ βοτκοῦ.

Ο διά νεος ηγεμών ευεργητεύει σκοτον απαλλαγεια τής δουλείας, εἰς ἣν διετέλεσεν διά πάππος αὐτοῦ καὶ, ὡς ἐλέγετο, ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν εἶχε νὰ μὴ ἀνακαλέσῃ πλέον, ἵνε' οὐδεὶν λόγω, εἰς τὰ πράγματα τούς· Οὐδέγους ἔκείνους μεγιστᾶνας, αἵτινες ἐδούλωσαν, μὲν τοὺς προκατέβούς αὐτοῦ, ἐζήτησαν δὲ καὶ αὐτὸν νὰ δουλώσωσιν.

'Αλλ' ή μεγαληγορία αυτή ήτο διπέρφευκτος διότι ή άλιθής του υπουργείου δύναμις δεν έχερτατο από της πλειονοψηρίας, την δύσιαν, ούτως ή δλλως, φύδνυτο νά έπιτυχη έπι ειδικού τυπος ζητήματος. Νέα δε προσκύνη μετ' άλιγον δυναχέρειαι. Τό υπουργείον ηγαγκάσθη νά ειςάγῃ νέον μέγαν φόρον, έπι του ζόνου. Εἰς δὲ τοῦτο ἀντέστησαν, οὐ μόνον οι συνήθεις αὐτοῦ ἀντίπαλοι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν δικαδῶν διότι οι Γόρεις αείποτε ἀπιττράρησαν πάντα ἐπὶ τῶν τροφῶν καὶ τῶν ποτῶν δασμόν. Αἱ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου συνητήσεις ἐπράξενησαν εἰς τὴν κυβέρνησιν ζημίαν αθεράπευτον. Αἱ ξηγήσεις τὰς δοπίας ἐδωκεν ὁ ὑπὸ τὸν Βύτιον διαυθίνων τὰ οἰκουμικὰ Δασουλίδιος οπῆρεν παραδόξως συγχειριζόμεναι καὶ ἀτοποι, καὶ ἔκινησαν τὸν καγγαριδὸν τῆς θουλῆς. Οἱ ἄνθρωποι αὐτὸς συνηρθάνετο τὴν ἀνικανότητά του, καὶ, ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ αὐτοῦ, κωμικῶς ἀνέκραξε, «Τί» «νά κάμω; οἱ παιδεῖς θέλουν μὲ καταδεικνυεις εἰς τὰς »δόδους, ἀνακράζοντες, «Εἴδος δ ἀθλιόστερος τῶν, ηὗτοι ποτὲ οπῆρεν διογραμμάτεis τῶν Οἰκουμορικῶν». Ο Γεώργιος Γρεγούλλιος ἥλθεν εἰς Εοίνειαν αὐτοῦ καὶ ισχυρῶς ἐλάλησε περὶ τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ Θέματος, ήτοι περὶ τῆς σπατάλης μεβ' ἡς διεῖχθη διατελευταῖς πόλεμος. Η σπατάλη αὕτη, προσέθηκε, κατέστησεν ἀπαραίτητον τὴν ἐπιβολὴν γέων φόρων

ση, ὅτι ή νόσογειας δὲν ἔτηρετο πολλὰ ἀκριβῶς, ζεται αὐτὴν. Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν ὑπώπτευσον ἦδη, ὅτι καθυπέδαλλεν εἰς τὸν ἡγεμόνια παραπτάσσεις ἀτεβεῖς; ἀροῦ ἐπέτυχε τὸ ὑπέρτατον ἀξίωμα εἰς ὃ δ. ἐννατακαὶ ἔδωκεν αὐτῷ προθεσμίαν 14 ἡμερῶν, ἵνα ἐκλέξῃ γὰ φέρη ἡ εὐγλωττία καὶ μεγάλαι τῇ πατρίδι προσμεταξῇ Βατίου καὶ τῶν ὑπουργῶν,

Ο Γεωργίος Γ'. περιηγήθεν εἰς πολλὴν ἀμυγχανίαν, οὐδὲτον τοιούτην, αποφάσιε να μὴ εἰσενεγκεῖν· νὰ μὴ τριψθεὶν ἑντόν, συνεγών εἰ; τὸ κοινὸν ἐμφανιζόμενος, ὅλλα, ἐπὶ τῇ προφάσει τῆς νόσου, νὰ καταστήσῃ ἑκυτὸν ἀδηλον καὶ ἀπόβρητον, νὰ μὴ ἀνατελλεῖν· εἰκῇ ἔχ μακρῶν διαλειμμάτων καὶ μόνον διάκοινοι συμπέσωσιν πολλοῦ λόγου ἀξιαι περιστάσεις, τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον νὰ διακονεῖ ταῦς χρηματίας· αὐτοῖς εἰς εὐαρίθμους μόνον τινάδες γένους, εἰς οὓς ἡ εὐνοία αὐτοῖς ἐπέτρεπε νὰ προσέργωνται εἰς τὸν ἱερὸν αὐτοῦ τρίποδα. Έὰν τοιοῦτος ἦτο ὁ σκοπός του, ἐπὶ τινα χρόνον ἐπέτυχεν ἐντελῶς, διότι οὐδέποτε ἡ μαγεία τοῦ δυνατός του ὑπῆρχεν ἴσχυροτέρᾳ, οὐδέποτε ἡ πατρὶς ἐτίμητεν αὐτὸν μετὰ τοσούτης δειαιδίαινος, εἴτινα

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην συνέβη ἐν τῶν παραδοξότερων συμβάντων τῆς ζωῆς τοῦ Πίττ. Ἀλιθωνεῖται, εὐλαβεῖσας, δισσού ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτου ἑκείνου τῆς σιωπῆς καὶ τῆς ἴρηματος.

νότε ἐν μιᾷ τῆς Ἀγριλίας ἐπαρχίᾳ μικρός· τις εὐπατρίδης, Γευδιέλμους Πινυσέντιος καλούμενος, ὃς τις ὑπῆρχεν Οὐλγος μὲν τὸ φρόνημα καὶ βουλευτὴς; διετέλεσεν ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς βασιλιστῆς Ἀντίης, ἔκτοτε δὲ ἐπὶ 50 ἔτη τὸν θεωτικὸν, ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοῦ, ἡ σκάνθη βίοι. Οἱ Πινυσέντιος αὐτὸς ἦτο σφόδρα ιδίος τρεπτός καὶ πολλὰ κατὰ τῆς χρηστότητος τοῦ ἥδους αὐτοῦ ἐλέγοντα· ἀλλ᾽ ἐπὶ τοσούτον ἔμεινε πιστός εἰς τὰ πολιτικὰ αὐτοῦ φρονήματα, ὡς τε ἀπεράτιστεν ἥδην νὰ καταλίπῃ ἄπαντα αὐτοῦ τὰ κτήματα εἰς τὸν ἀνθρωπον ἐκεῖνον τὸν ὅποιον ἐθιώζει ὡς τὸν ἴκανότερον αἱ ἐπιργανέστερον τῶν ἀρρηγνῶν τῆς Οὐδιγίκης μερίδος. Τοιουτοράπως ὁ Πινύτ προσέλαβεν ἀπροσδεκή τως ἐτήτιν εἰςδήμα 3000 περίπου λιρῶν. Καὶ τέλη τοῦτο τὸ πρᾶγμα αὐτῶς, ὥστε αὐτὸν ἐγένετο πρόσωπον τοῦ διασκειμένου· δὲν ἥδυναντο νὰ προσάψωσιν αὐτῷ τὸν ἐλάχιστον μῶμον· διότι δὲ Πίτερού διέπεστο εἶχεν ἵδει εἰς τὴν ζωήν του τὸν εὐπατριδίον ἐκεῖνον, αὐτὸς δὲ τολμεῖ εὐδένα κατέλιπε συγγενῆ τὸν δυτικάνενον διπλωσοῦν εὐλόγως νὰ ἐλπίσῃ εἰς τὴν κληρονομίαν του ἐκείνην.

Καὶ ἡ μὲν τύχη τοῦ Πίττ ἐφαίνετο οὕτως ἀκράτεια, ἀλλ' ἡ ὑγεία αὐτοῦ ἦτο ἀδικεστέρα παρό ποτε. Καθ' ὅλην τῆς σύνοδου τὴν ἐν μηνὶ Ιανουαρίῳ 1765 ἄρξαμένην, δὲν φρίνεται οὐδὲ ἄπαξ προεξέλθων εἰς τὴν βουλήν ἀλλ' ἔχεινεν ἐπί τινας μῆνας κατέκλειστος εἰς μίαν τῶν ἐπαύλεων αὐτοῦ, μή κινούμενος εἰμὴ διὰ νῦν μετεῖδη ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτοῦ εἰς τὸ κλινοσκαθέ- διστον, καὶ ἀπὸ τοῦ κλινοσκαθεδίστος εἰς τὴν κλίνην, πολ-

έριν, καὶ από του χλιδυκανερούσου εἰς τὴν χιτώνην, πολ-
λάκις δὲ μεταχειρίζαμενος τὴν χεῖρα τῆς συζύγου
καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μυστικωτέραν αὐτοῦ ἀλληλογρα-
φίαν. Τινὲς τῶν κατηγόρων του ἐψιθύριζον, διὰ την
τήτησεν ἀλέατος ὅχι τόσον ἔνεκα τῆς ἀρθρίτιδος,
ὅσον προξεισθενος τὸν ἀσθενῆ. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ, ὅσῳ
μέγκε, δῶρα λαμπρός καὶ ἀν ἥτο ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ,
ἀφλείεις; δῆμος ἐπειρέστο. Ἐνῷ ἡ μεγαλοφύλα τοῦ ἀν-
δρος οὐδεμίαν εἶχε χρείαν τῆς συνδρομῆς εκηνικῶν τε-
γχυτράτων, ἐνῷ δὲ οὐ πέτης αὐτοῦ νοῦς; ἐπειπον νὰ με-
τεωρίζεται πολὺ διπεράνω πάστος ἐπιτρέψεως, δι' ἣ
πάγυτος ἐν τούτοις τῷ βίου συνειδήσεις νὰ μεταχειρί-
σῃ, οὐς ἡσυχατο νὰ επειρικη ἡ αρχή.

“Η δεδικαστολογημένη ἀποστροφὴ τοῦ Γεωργίου κατ-
τῶν ὑπευργῶν αὐτοῦ ἐκορυφώθη. Τὸ ἐνετώς κακο-
ἴραιγετο αὐτῷ ἀφορητότερον παντὸς ἄλλου. Αὐτὴ
σπειρά τῶν Οὐδύγων μεγιστάνων δὲν ἦδυνατο γάλ πο-
λευθῆ πρὸς αὐτὸν βαρβαρώτερον ἢ δοσον ἐκολιτει
ουτοῦ οἱ παρόντες ὑπευργοί. Ὁδεν κατέρυγε πο-
λιν πρὸς τὸν Πίττ, καὶ ἐπαμψε πρὸς αὐτὸν το-
ιούσινετον, τὸν δοῦκα Κουμβερλάνδης. Ἀλλ' ὁ μέγας
ἐκείνος πολιτικὸς ἀνὴρ περιπέσεων ἦδη εἰς πλάνη
φοβεράν, περιπλέξαται τὴν πατρίδα αὐτοῦ εἰς δυσχι-
ρεῖας καὶ διηγανίας δεινοτέρας καὶ αὐτῶν ἐκείνων

ἀπὸ τῶν διοίων ή μεγαλοφυτά του πρότερον τὴν εἶγε τὴν ἔφεσιν τοῦ νῦν μείνη μόνος· καὶ ἐπειτα εἶπεν, ὅτι
διατιώσει. Διότι ἀπέχουσεν ὑπερηράντως τὰς γενομέ-
νας αὐτῷ μετὰ τοσούτης εὐμενείας προτάσεις, δοὺς;
Ιδτε ἀκροάσσων εἰς τὸν πονηρὸν αὐτοῦ δάιμονα, τὸν
Ἄρδον Τέμπλην, ὃς τε διενεργήθη καὶ συβιβαλλάξῃ τὸν
γαμβρόν του μετὰ τοῦ Γρενουζέλιου καὶ νά κατορθώσῃ
οὗτῳ τὴν ὑπὸ τῶν τριῶν ὄδελφων, ὡς ἐλέγοντο, συγ-
χρότητιν ὑπουργίειν, μηδεμίκιν ἔχοντος χρείαν οὐδὲ
τῆς τοῦ Βαττίου προτατταίς, οὐδὲ τῆς τῶν Οὐδίγων
μεγιστάνων συνδοσμῆς. "Οὐεν ὁ βασιλεὺς; ἡναγκάσθη
μετὰ πολλῆς οὐλίψεως νῦν ἀναγγεῖλή εἰς τοὺς ὑπουρ-
γοὺς αὐτοῦ, ὅτι εκοπὸν ἔγει νά τοὺς διατηρήσῃ.

Αύτοί δέ ἀπήγνησαν, ἀπαιτήσαντες τὴν ὑπόσχεσιν,
ὅτι οὐδέποτε πλέον θέλει προϊκληθῆ εἰς τὸ συμβούλιον
ὁ Λόρδος Βότιος. 'Ἡ υπόσχεσις ἔδοθη' ἀλλά οἱ ἀνάγωγοι
ἐλεῖναι σὺνθρωποι δὲν περιωρίσθηκαν εἰς τούτο, προς-
πηγησαν δῆμον ἀποπεμφθῆ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ ἀδελφὸς
του Λόρδου Βοτίου. 'Ἡ Θέσις τοῦ ὑπαλλήλου τούτου
οἰδεμίαν εἶχεν ἐπιρρήφησεν εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα' ὁ
Βοτίος παρεπήρησε προστούτοις, ὅτι τὴν εἶχεν ἐώστει
ἔρ· ὄφου ζωῆς. 'Ο Γριενουζέλις ὅμως ὑπῆρξεν ἀμπτά-
πειστος, καὶ διετελεῖς παρεδῶντιν εἰς αὐτὸν καὶ τοῦτο
τὸ θύμον. Τοσοῦτοι ἔμαυτελίσθη τὸ ἀξιωματοῦ τοῦ ὑπερ-
τάτου τῆς πολιτείας δρογοντος, καὶ τοιοῦτοι ὑπῆρ-
ξαν οἱ διλθυροὶ καρποὶ τοῦ ἀπεριτεκτοῦ συστήματος
τοῦ Βοτίου.

‘Εν τῇ ἐσχάτῃ ταύτῃ ἀμηχανίᾳ, δὲ Γεώργιος Γ'. Ηγένετο νὰ στρέψῃ μετὰ πόδους τοὺς ὄρθιαλμένους αὐτοῦ πρὸς τὴν Οὐρίγκην ὅμαδα, τὴν δοκίμων πρὸς μικροῦ ἔτει τοσοῦτον ἐξεβίητο καὶ ἀπεστρέφετο. Ὁ διὸς Δευονταζερίας, ὁ τοσοῦτον ἀδίκως περιυθρισθεὶς, εἰχεὶ ἀποθάνει πρὸς ὀλίγους, κατακιπῶν διάδοχον τοῦ διάμυτος καὶ τοῦ ἀξιώματος, παῖδα ἔτι δὲ βασιλεὺς προσικάλεσε τὸν νέον δοῦκα εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ὑπεδέχθη αὐτὸν μετὰ πλειστης εὐγενείας. Ἀλλὰ τοῦτο καὶ ἄλλα τιὰ παρδρομοῖς συμπτώματα παράξενον τοὺς ὑποιργοὺς, οἵτινες, εἰς τὸ ἐπακρον τῆς ἀναδίαις φύσαντες, ἐτέλμησαν νὰ ἐπιτάξωσιν εἰς τὸν νέον ἐπεινῶν ἡγεμόνα ἐσχάτην τινὰ ὅμειρην, δι' ἣν δὲ πάπκος του ἤθελε διὰ λακτιτιμάτων κατακρημνίσει αὐτοὺς; ἀπὸ τῆς κλίμακος τῶν ἀγακτόδων. Διότι δὲ Γρενουίλλιος καὶ δὲ ἴστικρότερος τῷ συγαδέλφῳ του Βεδρέδρος, ζητήσαντες ἴδιαιτέρων συνέντευξιν, ἀνέγνωσαν αὐτῷ σχεισιστενὴ περιάλνεσιν, ἐν ἥδι δὲ βασιλεὺς κατηγορεῖτο ἡς ἡ περιβάτης τῶν λόγων του· περὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἀσεβῶς ἐκεφράζοντο· ὑπειδεικνύετο ὅτι κινδυνεύει ἡ τοῦ Βυτίου καρολή· ᾧτῶς δὲ πρεσεκαλεῖτο ὁ ἄνεμος ἦν γὰρ δειχνύν· διτὶ εἶναι δυσφεαστημένος

το ο γερανών να μη σκέψῃ οι ειναι υδρίτερης,
διά την θέσιν εἰς ἡν περιέστη, καὶ νὰ πολιτεύεται
τραχύτερον πόρος τοὺς ἀντιπολιτευομένους. Ὁ Γεώρ-
γιος Γ'. διέκοψε πολλάκις τὴν ἀνάγνωσιν, ἀποφεύγ-
μενος ὅτι ἔπαυτε τοῦ νὸ ξῆλος εἰσανδήποτε μετὰ τῶν
θυτίου σχέσιν. Ἀλλ' εἰ ὑπουργοί, μὴ προσέχοντες
εἰς τὴν δικιενείωσιν ταῦτην, ἐξηκολούθουσαν ἀνχη-
νώσκοντες, δὲ διετίλευς διήκουστεν ήδη αὐτῶν ἐν σιω-
πῇ καὶ πνιγόμενος σχεδὸν ὑπὸ δρῦσης. "Οταν ἴτε-
λείωσαν, ἔκαμε μήνιον ἐν κίνημα, τὸ δρόσιον ἐδήλων
εἰς τὸ περιπτέρον. Σφραγίσθησαν
Εἶχε δὲ τὴν ἀληθείᾳ ἡ μαρτίς εὐτη γρελαν ἐπικού-
ρων, διότι αἱ περιστάσεις ἡσαν διηγαῖ. Ἐκαστε τα-
χυδρομεῖον ἐκόμιζεν ἐξ Ἀμερικῆς εἰδήσεις διερθ-
στεις. Τὸν σπόρον τὸν δρόσιον ἐσπειρεν ὁ Γρεναν-
λιος, προέκειτο ηδη νὰ τὸν θερίσωσιν οἱ διάδοχοι αὐ-
τοῦ. Τῶν ἀποικιῶν ἡ κατάστασις ὠμολογεῖ πολὺ ἐπα-
νάτασις. Τὸ χαρτόσημον κατεκυρώθη οἱ εἰσρό-
κτορες ἐπιστώμησαν καὶ μετὰ πτερῶν ἐπεκοσμήθησαν.
Πάτα σχέσις μεταξὺ τῶν δυςηρεστημένων ἐπαρχιῶν

και τῆς μητροπόλεως διεκόπη τὸ χρηματιστήριον τοῦ Λοιδίνου ἵτο ἐκπεκληγμένον. Τὸ ἥμισυ τῶν ἐμπόρων τοῦ Βρεστὸλ καὶ τοῦ Αιβερπούλ, ἔκινδυνευον γὰρ χρωκοπήσωσιν· εἰς δὲ τὰς βιομηχανικὰς πόλεις· Ζεγγάται ἐπὶ 10 ἐλικοπτόνουν. Ἐμφύλιος πόλεμος ἥτο ἐπικείμενος, καὶ ἀμφιβολία δὲν ὑπῆρχεν, ὅτι, ἂμπει διχογομήθεντος τοῦ Ἀγγλικοῦ θέντος, ή Γαλλία καὶ ή Ισπανία ἐκελλο· γὰρ ἀναριγμῶτιν εἰς τὴν ἔστιν.

Τό δικαιούγετον προέκειτο νά έχει μεταξύ τριών δδῶν· ἡ πρώτη ἡτο γά επιβάλη τὸ χαρτοσημον διὰ τῆς σπάλης. Γοῦτο ἥθελεν δ Γρενουίλλος, τὸ δὲ παράδοξον, τοῦτο ἥθελε καὶ δ τοσοῦτον ἀποτερεφέμενο; τὸν Γρενουίλλιον βασιλεύειν· οὐτός εἶχον οἱ δύο ἄνδρες τοῦτο τὸ κοινόν, τὸ ἀδιάτρητον, τὸ ἐπίμονον τῆς γυνώμης. Ἐπέρα ἡτο δὲ, ἡς ἡ πάσσαθη δ Πίττ. Αὐτὸς ἐπέρεσθειν, διτὶ δ Ἀγγλικὴ βουλὴ δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νά επιβάλῃ φόρους εἰς τὰς ἀποικίας· διενέθεώρει τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον δις ἀκυρον και μὴ διτα. Μεταξύ δε τῶν δύο τοβτων ἀχρεων διδλην ὑπόρ-

χε τρίτη τις, ή προστίμων οι συνετώτεροι καὶ μετριοπικότεροι πολιτικοὶ τῆς ἐποχῆς ἔκεινης ἀνδρες. Αὗτοι ἐδογμάτιζον, διὰ τὸ Ἀγγλικὸν πολίτευμα οὐδέποτε περιορισμὸν εἰς τὴν γομφετικὴν ἔξουσίαν τοῦ βασιλίως, τῶν Λόρδων καὶ τῆς βουλῆς τῶν Κοινοτῆτων, ὡς πρὸς τὴν ὅλην περιφέρειαν τοῦ Βρετανικοῦ κράτους. Τὸ Παρλαμέντον, ἐλεγον, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δημιουργῇ τὴν περιουσίαν τῶν ἐμπόρων τοῦ Λονδίνου ἢ ἄλλην εἰνὰ τοιαύτην μαρίαν ἢ μοχθηρίαν νὰ πράξῃ. Ἀλλὰ, καθὼς ἡ σύνεσις καὶ ὑγιεινὴ τότες ἀποτέλουσι τοὺς γομφέτας ἀπὸ δημάρτεων καὶ τοιστῶν ἀνοσίων φυριτικάτων, σύτως ὁρεῖσθαινον "ἀποτρέψωτεν αὐτοὺς" ἀπὸ τῆς φορολογίας τῶν Ἀμερικανικῶν ἀποικιῶν. Ό περι φορολογίας λειπὸν νόμος

Έπι τινα χρόνιαν ή ἔκβασις παρέστη αμφίβολος, εἰς πολλάς ψηφοφορίας εἰς ὑπευργοὺς ἐκιδύνευσαν τὸν ἰσχατον κίνδυνον. Βέπι ἕτος ἡγεμόνας; 12 μπάλληλοι βουλευταὶ εψήφισαν κατὰ τῆς κυβερνήσεως. Ό Πο-
κιγγαμ ήθέλεις νῦν τοὺς παύσῃ, ἀλλ' δι βασιλεὺς διν
ἐνέδωκε. Τελευταῖνον ἐπῆλθεν ή κρισιμός ἡμέρα. Τό
κατάστημα τῆς βουλῆς ἔθριψεν ἐμπόρων ἀπα-
τεγγόθεν τοῦ καθότους συδέουσαγτων εἰς αὐτὴν. //

Ἐφθασε δὲ ὁ χειμών, συνῆλθε τὸ Περλαμέντον, καὶ ἡ κατάστασις τῶν ἀποικιῶν ἐπήρξεν ἐν τῷ ἄστε ἀντικείμενον σφραγῖδας ἔριδος. Ὁ Πίττ, τοῦ ὅποιου ἦν γῆτα εἶχε βελτιωθῆ ὄπωσοῦν, παρέστη αὐτῖς εἰς τὴν βουλὴν, καὶ, μετὰ πυρώθεως καὶ καταπληκτικῆς εὐγλωττίας, οὐ μόνον τὸν περὶ γαροσήμου νόμον κα- τεύθυνε, τοὺς πράττους περιβαλλούσας, εἰς τοῦτο. Η- τοῦ ητοῖς παρετάθη πολὺ μετά τὸ μεσονύκτιον. Ψη- φοφορίας δὲ γενομένης, οἱ διουργοὶ ἐπέτυχον πλει- νοφρίαν μεγαλεῖν. Οἱ ἀπὸ τοῦ ἐμφύλιου πολέμου τόδιος καὶ ἡ κραυγὴ διλων τῶν ἐμπορικῶν τοῦ βασι- λείου πλεισταν κατίσχυσαν τῆς συμμαχίας τῆς αὐλῆς μετὰ τῆς ἀγτιπολιτεύεσθαι.

τέκρινεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀντίστασιν τῶν ἀποικιῶν ἐ-
πεδυκόμεσσεν, ἵσχυριτθεὶς ἐντὸνως, παρὰ τὴν γνώ-
μην δύμως ὅλων τῶν συνετωτέρων καὶ δοκιμωτέρων
περὶ τὰ τοιαῦτα ἀνδρῶν, διτι, κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν πο-
λιτευμα, ἡ ὑπερτάτη νομοθετικὴ δύναμις δὲν περιεῖ
γεν ἐν ἔστι τὸ ἀπεριόριστον φορόλογικὸν δικαιώματα.
Οἱ Γρενουβλλιοὶ ἔλεγε τὰ ἐκ διαιρέτου ἐναντία. Κατ-
ατὸν, οἱ ἀποικοὶ ἤσται προδόται· καὶ προδόται ἤσται
οἱ ὑπὲρ αὐτῶν συνηγοροῦντες· φρεγάται δὲ, καὶ κα-
νόνια, καὶ λόγχαι, καὶ σπάθαι, ἥσκη τὰ ἐπιτήδεια
εἰς τοιαῦτα γονῆματα φέρουσα.

καὶ σμα ἐγνωρίσθη, ἔξεράχγη καταιγίς συριγμῶν καὶ θέσωμεν. (1) Διότι φρονοῦμεν, ὅτι, κατὰ τὴν ἑπο-
χῆν ταῦτην, παρ' αὐτῷ ἔκειτο νὰ παγίωσῃ τὸ ἀγάθον
ἔκεινο ὑπουργεῖον, ἐγούμενος μετὰ τοῦ Ῥοκιγγάμ.
Τιθόντι, τούτου γενομένου, δι βατλεὺς ἐπρεπεν ἢ νὰ
διατηρήῃ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, ἢ νὰ διορθώ τὸ
Γρενούελλιον, οὐδεμία δὲ ἀμφιβολία ὑπέρχει, ὅτι ἡ
θεια προτιμήσει τὸ πρῶτον. Καθότι ἴνυμιστο ἐτι,
καὶ δικαίως, μετὰ πλειστης ἀγανακτήσεως, τῇ ἀρ-
ιγητον τοῦ ἀνθρώπου ἔκεινον πυραννίαν καὶ ἐλεγεν, ὅτι
προτιμᾶ γὰρ ιδη εἰς τὸ ὑπουργεῖον του πάν δικήια-

Επί πλειονοψηρία εἶχε κατασταθῇ τοσοῦτον σφρής, μᾶλλον ἢ τὸν Γραιουφλλιόν.

ώστε σπανιτες οι ἀντικολιτευμενοι ἀπεράσιταιν, νὰ μη ἀντιταχθῶσι πλιότερον κατὰ τοῦ γρμοσχέλου, δικαντες ἐκτὸς ἑνὸς. Ἀλλ' ὁ Γρενουιλλίος δὲν ὥθελεται νὰ ἔνδιχται οὐδὲ εἰς παρακλήσεις, οὐδὲ εἰς παρανέσεις. Ότιοι σφοδρότερον ἀπέβικεν τὸ κοινὸν μέσος, τόσῳ ἀποζηγητο καὶ ἡ ἀκατάσχετος αὐτοῦ τόλμη, καὶ ἡ γωνισθῆ πεισματωδῶς μέχρι τέλους. Ἐπὶ τῆς τελευταίας ἀναγνωστικῆς, ἤλθεν εἰς δεινὴν πρὸς τὸν γαμβρὸν, αὐτοῦ ἔριν, τὴν τελευταίαν τῶν πολλῶν δεινῶν αὐτῶν ἔριδων. Ο Πίττ κατεκεραυνούσθη τὸν ἄνδρα, ὅτι; ήθελε να βάψῃ τὴν γλαυκόδα τοῦ Βρετανικοῦ βασιλέως εἰς τὸ αἷμα τοῦ Βρετανικοῦ λαοῦ. Ο Γρενουιλλίος ἀπήντησε μετὰ τῆς συγήθους αὐτοῦ ἀφοβίζεις καὶ

πικρίας « Ήλιν σήμερον, ο εἶπε, « προέκειτο νὰ ἐπι-
» βληθῆ δ φόρος, ηθελον τὸν ἐπιβάλλει. Τῶι, χακῶν
» ὅσα εἰμποροῦν ἔξ αὐτῶν νὰ προχύψωσιν, διεβύθυνος
» εἴναι δ κατήγορός μου. Ή σπατάλῃ του κατέστη.
» σε τὸ μέτρον τοῦτο ἀναγκαῖον. Οσα δὲ ἀπεφήνατο
» κατὰ τῶν νομίμων δικαίων τοῦ βιστιλέως τῶν Λόρ-
» δων καὶ τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων, κατέστησαν
» τὸ μέτρον τοῦτο ἐπι μᾶλλον ἀναγκαῖον. Δέν τὴν
» φθενῶ τας ζητοχρυσά; τευ ἐπειρομαί διὰ τὰ συ-
» μίγματά μου· καὶ ἀν προέκειτο νὰ διαταχθῇ τὸ
» μέτρον πάλιν, πάλιν ηθελον τὸ διιστάξει. »

« Αν δὲ δὲν ἔγνωτο ὁ συνδιασμὸς ἀκεῖνος, δ τοσού-
τον μὲν τῇ πολιτείᾳ λυσιτελῆς, τοσοῦτον δὲ ἐντιμός
τοῖς συμβαλλομένοις, τὸ λάθος δὲν ἦτο βεβαίως τοῦ
Ρωκιγγάρου. Οἱ ἀπουργοὶ ἐποιεύνησαν πρὸς τὸν Πλίτ
μετὰ εὐπαιθείας ἥτις δικαίως ἡδύνατο νὰ διομαθῇ
δουλική, ἐάν δὲν ἦτο ἀποτέλεσμα ἀνυποκρίτου πρὸς
τὰς ἀρέτας τοῦ ἀνδρὸς εὐλαβείας, καὶ πολλοῦ ὑπὲρ
τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ζήλου. Πολλάκις ιδωκαν αὐτῷ
νὰ ἐνγεῆσῃ, ὅτι, ἐάν ηθελε νὰ λάθῃ μετοχὴν εἰς τὰ
πράγματα, ησαν πρόθυμοι νὰ τὸν δεχθῶσιν, οὐχὶ ὡς
συνάδελφον, ἀλλὰ ως προϊστάμενον. Ἀπέδιψκεν τὴν

Πικάτάργησις τοῦ περὶ χαρτοσήμου τῆς Ἀμε-
ρικῆς νόμου ὑπῆρξεν ἡ κυριωτάτη πρᾶξις τοῦ θυρ-
γείου τοῦ Αὐρδου 'Ροκιγγάμ, τὸ δοκίον καὶ δι' αὐτοῦ
τινὰ δικαίως ἐπηνέθη, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς κάτιτων,
ὅτι, μετὰ μακρὸν χρόνου διάστημα, ὑπῆρξε τὸ πρῶ-
τον ὑπουργεῖον, τὸ δοκίον ἔσχε τὸ θύρρος καὶ
τὴν ἀρετὴν τοῦ νὰ μὴ φθείρῃ βουλευτάς. Οἱ ἔθνοι
του προστήψαντες αὐτὸν ἀποθένειαν, ὑπερηφάνειαν, κομ-
ματικὸν πνεῦμα ἀλλὰ οὐδὲ ἡ συκοφαντία αὐτῷ
ἐπέδημης ποτὲ νὰ τῷ προστερίψῃ τὸν μῶμον τῆς διαφ-
θορᾶς. Κατὰ δυστυχίαν τὸ ὑπουργεῖον ἔκεινο, ἀν καὶ
ἐν τῷν ἀρίστων ἐξ ὅσων ἐκυβέρνησαν ποτὲ τὴν Ἀγ-
γλίαν, ὑπῆρξε συγχρόνως καὶ ἐν τῷν ἀσθενεστέρων
διότι, ὡς προείπομεν, ἔκτος τῶν φυσικῶν ἀντικολε-
γαιομένων, πολεμίου; εἶχε γὰρ πολλοὺς ὑπαλλή-
λους του, καὶ αὐτὸν τὸ βρυσολέα, δεῖτις μάλιστα
ἀπερίστιστος νὰ τὸν ἀποκέμψῃ μετὰ τὸ τέλος τῆς
γυρήσεως.

Ἐρθόσαμεν δὲ οὗτη εἰς τὸ μέρος ἔκεινο τῆς ζωῆς τοῦ Πίττ, τὸ δὲ διάτονον, διστονιά καὶ ἀνθευμάλακμεν τὴν πειγαλοφύτων καὶ τὰς πολλὰς ἄλλας τοῦ ἀνδρὸς ἀρετές, διέγειραμεν διειπνή μετὰ Θεοφίων πολλῆς γε καὶ

(1) Ο διαγνώστης θυμολέπται βεβαίως, ότι ο γράφων είναι Ολύρη.

χαταβάλη ἀπάσας τὰς ἰσχυρὰς πολιτικὰς συμμορίας, Οὐγγούς, Τόρεις, Ῥοκιγγάμ, Βιθφορδίου; Γρενουέλ-
λίους. Αἱ κολακεῖαι αὗται πολλὴν ἐπροξένησαν ἐν-
τύπωσιν, διότι ἡτοῦ μὲν τὸ πνεῦμα τοῦ Πλίττη θύμηδὸν
καὶ ἀρρένωπδυ, καὶ ἡ εὐγλωττία αὐτοῦ πολλάκις ἀγα-
λιώτος, αἱ δὲ πολιτικαὶ ἀρχαὶ δεὸν ἐνδέχεται φι-

λαλεύθερα, ἀσπιτος δμως ο ἀνηρ πλείστη απόδειξεν εὐλάβειαν πρὸς τὸν ἡγεμόνα. Ἀμα ἔθλεπε κατὰ πρόσωπον τὴν βασιλίσσαν, ἡ φαντασία καὶ ἡ αἰών. Οὐδίγιορμές αὐτοῦ κατίσχυσον ὅλων τῶν δοξαπιῶν. Οὐδίγιορμές αὐτοῦ ἐτήκετο, διελύετο, καὶ διπέταινε Τόξους ἀκριψιγνέστατος. Πρὸς τούτοις ἐπέρεινεν εἰλικρινῶς, ὅτι ἥτο καλὸν γὰρ συντελέσῃ εἰς τὴν διάλυσιν ὅλων τῶν πολιτικῶν συμμοριῶν. Ή εὖ τῇ πολιτείᾳ θερύης αὐτοῦ ἥτο δλως ἀνεξάρτητος τῶν πολιτικῶν τούτων συμμοριῶν, ὥστε ἐθεώρει αὐτὰς δυσμενῶς καὶ δὲν διέκρινε τὰς σπείρας τῶν μοχθηρῶν ἀνδραρίων, τὰ δὲν δέν ενοῦνται εἰμή ἐπὶ τῇ λεηλασίᾳ τῶν κοινῶν, πρὸς ἀπὸ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔνωσιν ἀνθρώπων ἐντίμων, πρὸς ἐπιτυχίαν μεγάλων δημοσίων σκοπῶν.

Ἄμα μετὰ τὸ πέρας τῆς θουλευτικῆς συνόδου, ἐλα-
βεν διάρδος Ροκιγάρμ τὴν παραίτητιν του. Ἐξῆλθε δὲ ἀπὸ τῶν πραγμάτων, παραπεμπόμενος διὰ τὴν φίλων φάλαγγες, τῶν ὅποιων τὴν εἰς τὸν ἕγον-
μενον αὐτῷ πίστιν καὶ τὴν χρηστότητα ἡγαγκάσθη-
σαν νά διμολογήσωσι καὶ αὐτοὶ οἱ ἔχθροι των. Οὐδεὶς εἰς αὐτῶν ἐξήγησε ποτὲ, ἡ ἑλαθεν, ἡ ἥκτισε σύντα-
ξιν τινα, ἡ ὀμεριμνομέριμναν, τοσαύτη δὲ αφίλο-
χερδεῖα ἥτο τοτε σπανία παρὰ τοῖς πολιτικοῖς αἰδρά-
σιν. Ο προεττάμενος αὐτῶν, καίπερ μὴ ὡν ἀνθρωπος μεγαλοφυῆς, προσεκτήσατο δμως δνομα ἐντιμότατου, τὸ ἐποίων καὶ μέχρι τέλους ζωῆς ἀκριψιφές διερύ-
λαξε. Διότι κατισχύσας πολλῶν δυζχερειῶν, αἵτινες ἀκατανίκητοι συεδόν ἐφαίνοντο, κατέπιεν μεγά-

Αγάγηκ προστούτεις νὰ δμολογήσωμεν, διτι ἀπὸ λας καταχείσταις καὶ ἐπίτρεψι ἐπιχειρέμενον ἔμ-
τινος χρόνου τὸ πνεῦμα αὐτοῦ δὲν ἀπελάμβανε τὴν φύλιον πόλεμον. Μετὰ δεκατέστη, ἐν τῷ οὐρανῷ ἀπαισίᾳ
προτέραν ὑγείαν καὶ ψυχήν, ἀλλ' εἰς ἀλλόκοτον τινὰ καὶ φύερά, προσεκλήθη πάλιν ἡ σώση τῶν πολιτείαν,
εὑρίσκετο βραχτμέν. Οὐδεμία μὲν ὑπόνοιαν εἶχεν ἐπὶ τὴν εἰς τὸ χιλίος τοῦ κρημνοῦ ἔωσείλασσαν, ὥπερ τῆς
διαδοθῆ περὶ τούτου, καὶ ἡ εὐγλωττία του εὐδέποτε ἐνέτητραψε λαμπρότερον ἡ ἐπὶ τῶν τελυταίων δια-
πραγματιστικών· βραδύτερον δμως οἱ ἄνθρωποι ἐν-
θύμηθησαν πολλὰ πράγματα, τὰ δποῖα ἐπρεπε νὰ αὐτό.

διαγείρωσι την ἀνησυχίαν των. Αἱ ἔξεις αὐτοῦ ἀπέ-
βησαν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον παράδοξοι. Πάλι; ὁρίζεις
ἐπωασοῦν ἥχος ἐπροξένει εἰς αὐτὸν φρίκην. Ἐνῷ ἡτοι
ὅ φιλοστοργότερος τῶν πατέρων, δὲν ἤθυνατο κατό-
την ἐποχὴν ἕκείνη νὰ ὑποφέρῃ οὐδὲ τὰς φωνὰς τῶν
ἴδιων αὐτοῦ τέκνων, καὶ κατεδαπάνης χρήματα
κολλὰ διὰ νὰ σύγοράρῃ τὰς παρακειμένας εἰς τὴν ἐ-
παυλιν ἀντοῦ οἰκίας, ἐπὶ μόνιο τῷ σκοπῷ τεῦ νὰ
ὢπιττ ἐρύτενει εἰς τὸ κτῆμά του, διετέλεσεν
χείρου ἐπιστολῆς τοῦ βασιλέως προσεκλήθη εἰς τὴν
αὐλήν. "Βέδαμε δὲ ἀμέτως εἰς Λονδίνον. Οἱ ἴρει-
σμοὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ παρισ-
τήνθη διὰ τῆς ταχύτητος μὲν τὴν ὁποίαν ἐταξεῖδευτεν,
ῶστε φθάσας εἰς Λονδίνον ἐνέσχησεν ὑπὸ πυρετοῦ" καὶ
νοσῶν εὗρω, εἶδε μὲν τὸν βασιλέα, ἀνέλαβε δὲ νὰ
τυγχροτήσῃ ὑπουργούς.

μὴ ἔχη γείτονας, τῶν δποίων δὲ θέρισθος τὸν ἑταῖρον
ράπτε. Ἐπειτα ἐπώλησε τὴν ἔκπαιλιν ἔκεινην καὶ
ἥγόρασεν ἐτέφαν, ἐνταῦθα δὲ ἤρχετο πάλιν ὁ ἀγοράζων
δεικῆς καὶ ἀριστερᾶς οἰκίας. Ἡ δαπάνη τὴν δποίων
ἐκπαιμεῖ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἵστο αξία μᾶλλον
τῶν ἀνθρώπων ἑκείνων, εῖτινες ἐπαντίχεοντα ἀπὸ τῆς
Ἰνδικῆς φέροντες τὰ λάφυρα τῶν διευτυχῶν αὐτῆς
κατοίκων. Εἰς τὸ κτήμα τὸ δποίων ἐκληρο-
κόμησεν ἀπὸ τὸν Πυνσέντιον, διέταξε νὰ φυτεύσωσι
μέριστον κεδρῶν. Καὶ ἐπειδὴ ὅλαι αἱ κεδροὶ τῆς
ἐπαρχίας δὲν ἔχορκουν πρός τὸν σκοπὸν τεῦτον, σὺν
ελέγχοσιν αὐταὶ ἐν Λονδίνῳ καὶ δι' ἀμαξῶν εἰς τὸ κτήμα
μα ἑκεῖνο ἐκεπέμφθησαν. Ἐπιστρώθησαν δὲ ἀπειροὶ^{τοι}
ἔνορται εἴδη διπλωμάτων, καὶ δὲ ίσαν

Ο Πίττ επήγειται δυσχολίας τενάς περὶ τὴν ἀπόκεισαν τοῦ να διαλέσῃ ἀπάξας τὰς φωτίσιας. Τινὲς τῶν Οὐλύγων, τοὺς δποῖους ή αὐλῆς θῆβες ποδὸν νὰ χωρίσῃ ἀπὸ τὸν Αὔρδον Ῥοκιγγόρ, ἀπέκρενται ἀπάσις, τὰς περὶ τούτου προτάσεις. Οἱ περὶ τὸν Βεδφόρδιον, ἡσαν μὲν πρεσβύτεροι νὰ διαλέσωσι τὴν πρέση τὸν Γρινούζλιον ἐπαρέταν, ἀλλὰ δὲ Πίττ δὲν θῆβες νὰ παραδεῖθῇ ἀπάσας αὐτῶν τὰς συνθήκας. Ο Γέμπλης,

μεν Ὁ Τέμπλης ἡγανάκτησε κατὰ τοῦ Πίττ, διότι ἀπεποιήθη νὰ παραδεχθῆτὸ σχέδιον τῆς συμμαχίας τῶν τριῶν ἀδελφῶν (ἴθε ἀνωτέρω). Ἐπὶ τέλους δὲ Τέμπλης πρόστεινε τὴν ἴην τῆς ἔβουσίας διατομῇ καὶ ἐπὶ τῷ ὅρῳ τεύτῳ εἶπεν, ὅτι θυσεῖται τὸν ἀδελφόν του, τὸν Γρενουζλίον. Ὁ δὲ Πίττ ἐθεωρησεν ὑπερβολικὴν τὴν ἀξίωσιν καὶ ἀπεποιήθη ῥητῶς να συνιένοι εἰς αὐτήν ὅτε δεινὴ προσκύψεν ἕρει, καὶ ἦν ἔκατερος τῶν συγγενῶν διέμεινε πιστὸς εἰς τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ. Ἡ μὲν ψυχὴ τοῦ Τέμπλου ὄμοσεν ἔχος, ὃ δὲ τοῦ Πίττ ἐπληρώθη περιφρονήσεως. Ὁ Τέμπλης παρέστησε τὸν Πίττ ὡς τὸν βδελυκτότερον τῶν ὑποκριτῶν καὶ προδοτῶν· δὲ δὲ Πίττ ἐλάλησεν εἰς ὑφος ἄλλο καὶ ἵως πικρότερον. Κατ’ αὐτὸν, δὲ ὁ Τέμπλης ἤτοι ἀνθρώπος ἀγαθός, τοῦ δποίου τὸ μό-

Βίναι περιττὸν νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἡ ἀποτυχία, ἡ ὀλοσχερής ἀποτυγχάνη τοῦ συνδυασμοῦ τούτου δὲν πρέπει νὰ ἀποδεῖη εἰς τὴν ἀνικανότητα τῶν ἀνθρώπων τεὺς δποίους ἀνεφέρουμεν. Οὐδέποτε εἴκ αὐτῶν ἦτο ἀμυντικός ικτυότητος, τέσσαρες δὲ εἴκ αὐτῶν, δὲ Πίττ, δὲ Σχελβούργιος, δὲ Κάμπιν καὶ δὲ Τουσονούνδιος, ἦσαν ἄγνοες ἔξοχου πνεύματος. Τὸ πλημμελὲς τοῦ συνδυασμοῦ δὲν ἐξεπήγαζεν ἀπὸ τῶν στοιχείων αὐτοῦ, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς κανὸν ἦν τὰ στοιχεῖα ταῦτα συντριμμολογήθησαν. Ὁ Πίττ ἀνέμιξε τὰ πολέμια αὐτὰ συστατικά, ἵνα τὴν ἀρχαία πεποιήσῃ, διτὶ θέλει δυνηθῆ νὰ καθιτεύσῃ ἀντά εἰς ἐντελῆ μὲν δῷ ἔνιστρον πειθαρχίαν, εἰς ἐντελῆ δὲ πρὸς ἄλληλα ἀρμονίαν. Μετ’ ὅλιγον θέλομεν ίδει, δπαῖσιν ἀπέβη τὸ πείραμα τοῦτο.

νον δικαιώματα είς τῷ νῦν διακριθῆ ἐν τῷ κέντρῳ τοῦτῳ, συνίστατο εἰς τοῦτο, ὅτι εἶχε μέγα κῆπον μετὰ μεγάλης λίμνης καὶ μεγάλου ἀρίθμου σκιάδων καὶ ἡβῆς τηρίων. Μήτι τὴν εὐτυχῆ σύμπτωσιν τῆς συγγενείας του μετὰ μεγάλου βίτορος καὶ πολιτικοῦ ἀνδρὸς ὁ σειλεῖς τὸ ἐν τῇ πολιτείᾳ ἄξιωμα ἔκεινο, τὸ δικοῖον δί' ἴδιων προτερημάτων οὐδέποτε ἥθελεν ἀποκτήσει. Τὸ ἄξιωμα τοῦτο ἔχεισε τὴν κεφαλήν του· καὶ ἡρ- γιστος νῦν φαντάζεται, ὅτι εἰμι πορεὺς νῦν συγχροτῆτη ὑ- παιργεῖται καὶ νῦν κυβερνήσω βασιλεῖαν· εἶναι τερόντι λυπηρὸν, ὅτι ἄνθρωπος κατάταλλα εὗ φονῶν, περι- πεπεγέλεις τοιάντεν πλάνην.

Ἐνικήθησαν δρως αἱ δυσχέρειαι αὕται, καὶ συνεκροτήθη τέλος ὑπουργείον οὐν ἐπεδύμει δ βασιλεὺς, ὑπουργείον εἰς τὸ δρόσον εὐχαρίστως ἐποτοθετήθησαν ἄπαντες αἱ προσωπικοὶ τοῦ Γεωργίου Γ'. φίλοι καὶ τὸ δρόσον, ἔξαιρεσι αὔτων, δὲν περιεῖς πολλοὺς ἀ.θροί. ποὺς συνεβίσαντας νὰ συμπράττωσι κράξ ἀλλήλους;

Άνδρες οδέποτε εἰς αὐδεμίαν ψηφοφορίαν συγκατητήθέντες, παρεκάθησαν ἥδη εἰς τὴν αὐτήν τοῦ συμβουλίου τράπεζαν. Τὸ ἀξιώματον τοῦ Γενικοῦ ταμείου τοῦ στρατοῦ διενεμήθη μεταξύ δύο ἀνθρώπων, εἰτινες ποτὲ δὲν εἶχον συνομιλήσει μεταξύ των. Αἱ πλεισται των κυριωτέρων θέσεων ἐδόθησαν ἡ εἰς προσωπικοὺς διπλοῦς τοῦ Πίττ, ἡ εἰς τὰ μέλη τοῦ προηγουμένου ὑπουργείου, τὰ ὅπερα ἀπεφάσισαν νὰ μειωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ μετά τὴν παρατησιν τοῦ Λόρδου Ρόκιγγαμ. Ἐκ τῶν πρώτων ἦτο δὲ οἱ Πράττ, ἢνη Λόρδος Κάμδεν, δεῖτις προεγγειλθῇ μέγας Σφραγιδοφύλακας, καὶ δὲ Λόρδος Σχελδούριος, δεῖτις διωρίσθη εἰς τῶν γραμματέων τῆς ἐπικρατείας. Εἰς τὴν διωτέραν τάξιν ἀνήκειν δὲν εἴδε Γράφτων, δεῖτις, ἔγινε πεζῶτος Λόρδος τοῦ Θησαυροφυλάκιου, καὶ δὲ στρατηγὸς Κονουάζ, δεῖτις διεργάλαξε τὴν τε ἐτέραν θεσιν τοῦ γραμματέως; τῆς ἐπικρατείας, τὸ τε ἔργον τὸ δόποιον

σαν ἔξω φρεγῶν ὑπὸ τῆς ἀγαλλιάστεως. Προκαρπεκευαίτην μηνῶν ὁ Λόρδος Χαταμίας τοσοῦτον περιέβρισε
έγένοντο μεγάλης ἕσρης καὶ γενικῆς φωτογυασίας· τεύς ἀνδρας τούτους, ὡςτε ἀπαντεῖς παρηγήθησαν
καὶ εἶχον ἡδητοκονετηθῆ ὁ λαμπτῆρες, ὅτε ἡ ἐρημερίας παρωργιτεῖσαν. Κατὰ τὴν ἀλληλείᾳ, τὸ ἐπί παρουσίᾳ τοῦ
μερις ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὃντες ὁ δοποὶον ἀνεκτήθη ὁ τόσος ἐκείνος ἐνθουσιασμὸς ἀνηγορεύθη κόρη·
ἐκείνη ὁ τόσος ἐκείνος ἐνθουσιασμὸς ἀνηγορεύθη κόρη· Ἐν διπῆ δρθαλμοῦ ἡ ἕσρη ἀνεκτήθη. Οἱ λαμ-
πτῆρες ἀφηρέθησαν ἐκ μέσου. Αἱ ἐφημερίδες ὑψώσαν
τὸν θροῦν τῆς ὑδρεως. Δοιδόρος γραφεὶς συγχείμεναι
ἀπὸ συκοφαντιῶν καὶ ἐκναύτων σκωμμάτων ἰγέμισαν
τὰ βιβλιοπωλεῖα, τῶν δὲ λοιδόρογγραφιῶν τεύτων αἱ
πικρότεραι ἐγράψαν καθ' ὑπαγόρευτιν τοῦ μοχθηροῦ
Τέμπλου. Συρρός δὲ κατήνητε νὰ παραβάλωτι τοὺς
δύο Γουλιέλμους, τὸν Γουλιέλμον Πίττ, καὶ τὸν Γου-
λιέλμον Πουλτενέην. Ἐλέγετο δὲ διτὶ ἀμφότερος προσ-
εκτήταντο, διὰ εὐγλωττικῶν καὶ πλαστῆς φιλοπατρίας
πολλὴν ἐν τῇ δουλῇ καὶ ἐν τῇ πατρίδι δύναμιν. Ἀμ-
φότεροι δινέλασκον τὸ ἔργον τοῦ νὰ μεταφέρῃ μήσωσι τὴν
κυβέρνησιν. Ἀμφότεροι, φθάταντες εἰς τὸ ἔπαχρον τῆς
δυνάμεως καὶ τῆς κοινῆς εὐνοίας, διεφθάρησαν ὑπὸ
τῆς λέμψεως τοῦ τῆς εὐγενείας διπλώματος, ἀμφό-
τεροι ἔχειροτονήθησαν κόμητες καὶ ἀμφότεροι διὰ
μιᾶς ὑπέκυψαν εἰς τὴν δρυγὴν καὶ τὸν γλεναζαρὸν τοῦ
θενους, τὸ δοποὶον, πρὸ διλγίων ὥρῶν, τοὺς ἔθεωρει
μετ' ἀφοσίωσεως καὶ εὐλαβείσας.

Η κατά τοῦ Πίττ κατακραυγή ἐπενήργησεν, ώς φάνεται, σπουδαίως εἰς τὰς θέωτερικὰς τοῦ τόπου συέσσεις. Μίχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης, τὸ δνομά του εἶχε μαγικὴν τινὰ δύναμιν εἰς τὰς αὐλὰς τῆς Οδερ-σίλιας καὶ τοῦ Ἀγ. Ἰλδεφόνσου (τῆς Ἰσπανίας). Ἀγ-γλοι περιηργούμενοι εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν Εὐρώπην εἰχον παρατηρήσει, ὅτι εἰς αἴθουσαν βρίθουσαν μεγαληγόρευν Γάλλων ἥρκει νὰ δοῦῃ ἐλαχίστη νύξις, ὅτι εἰναι πιθανὸν νὰ ἐπανέλθῃ δ.Κ. Πίττ εἰς τὰ κράγματα, διὰ νὰ ἐπικρατήῃ ἀμέσως βαθεῖς σιωπή· διος οἱ ὁδοὶ ἀμέσως ὑψοῦντο, ὅλα τὰ πρόσωπα ἐμρηνύνοντο. «Ηδη δὲ κατὰ δυστυχίαν, ὅλαι αἱ αὐλαὶ, συγχρόνως μὲ τὴν εἰδήσιν δὲτι ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἔμαθον ὅτι ἀπέβαλε τὴν ἀγάπην τῶν δυογενῶν του. Καὶ καθὼς ἔπικε τοῦ νὰ ἀγαπᾶται οἵκοι, ἔπικε νὰ ἔχει σοβερός εἰς τὰ ἔκτος. Τὸ δνομά τοῦ Πίττ ὑπῆρξεν δνομά καταπληκτικόν, οἱ δὲ πορθεῖς τῆς Ἀγγλίας ματαίως ἡγωνίθησαν νὰ ἐνεργήσωσιν εἰς τὰ πνεύματα δεῖξ τοῦ διέρματος τοῦ Χαταρίας.

Στοιχεῖα ΜΕΤΡΙΚΗΣ τῆς τῷρ 'Ελλήρων καὶ Ρωμαίων πομπούσιων, οἰς προσετέθη καὶ ΜΕΤΡΙ-ΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ, ὑπὸ I. Βερθέλλου, καθηγητοῦ τῆς ἀ.λ. φιλολογίας ἐν τῷ παρεπιστη-μίῳ Οὐθωρος. 'Ερ Αθήραις, 1851.

Αἱ δέ δυτικέραιαι, ὅσαι περιεστοί γιζον τὸν νέον πρωθυπουργόν, τοῦτον καθ' ἐκάστην διὰ τὸν δεσποτικὸν τρόπον μὲ τὸν δικοῖον ἐφέρετο πρὸς πάντας τοὺς περὶ αὐτὸν ἀνθρώπους. Οἱ Λόρδοις Ῥοκιγγύμ
ἐπολιτεύθη ἐπὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ ὑπουργείου μετὰ πλείστης μετριότητος, εἶχεν ἐκφέρει τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ νέον ὑπουργεῖον θίλει ἀκολουθήσει τὰς ἀρχὰς τοῦ προηγουμένου, ἡγωνίσθη μάλιστα νὰ καταπείσῃ πολλοὺς; ἐξ αὐτῶν νὰ μείνωσιν εἰς τὴν διηρεούσαν. Οὐτως δὲ Σώνδερος καὶ δὲ Κέππελ, δύο μάλιστα διακεκειμένοι νεανικοὶ, εἶχον ἀποφασίσει νὰ μὴ παραιτήσωται τὸ Ναυτικὸν διευθυντήριον, τὰ δικοῖον πολλὴν εἶχε χρεία, τῆς διηρεούσας των. Οἱ δοδοὶ Πορτλάνδ ἢ τὸ πάντοτε Λόρδος Ἀρχιθαλαμηπόλος, καὶ δὲ Λόρδος Βεσθρόβυ, γενικὸς διευθυντής τῶν Ταχυδρομιών. Ἀλλὰ ἐντος μεγάλης διάρκειας τολμῶμεν νὰ συμμερισθῶμεν. Γάνων συγγραφέων: τὸ στάδιον, ἀλλαχοῦ ἐστρατεύμενον μὲ ἀνθη, καὶ εἰς δόξαν ἀπολῆγον εἰς πλοῦτον, παρ' ἥμιν διέρχεται διὰ δυσχερῶν καὶ τριβόλων, καὶ τὸ τέρμα αὐτοῦ εἴναι συγκέντατα καὶ κοινὴ ἀδιαφορία: μόλις δέ τινων ξενοτρόπων μυθιστορημάτων ξενολόγος μεταφράσεις τυγχάνουσιν ίσως προσωρινῆς ὑποδοχῆς, καὶ παροδικού μειδιάματος φωρίων χειλέων. Διὰ τοῦτο δοσάκις βλέπομεν ἔξερχομενον τῶν ἡμετέρων πιεστηρίων σύγγραμμά τι τῆς τάξεως τῶν κοινωφελῶν, αἰσθανόμεθα εἰς τὰς χειραρχίαν διετάξοντα καὶ ἀμβλυνόμενον τὸν κάλαμον τῆς ἐπικρίσεως, καὶ εὐγνωμόνως πρόσφωνούμενον αὐτὸ διορθώσας τοιούτοις, ἀναμφισβήτητον ἀνάγκην ἔργουμενον.

γὰ πληρώσῃ βιβλίον, εἰς δὲ τὸν συγγραφέα αὐτοῦ συγγραφέως ἐπιείκειαν πρὸς τὴν ἀσθένειαν τῆς καταλήψιας πολλῶν τῶν ἀναγνωστῶν. Καὶ δι' ὅσους μὲν ηὔτε χηπαν ν' ἀχροατεῖσθαι τῶν προφορικῶν παραδόσεων τοῦ ἀξίου καθηγητοῦ, ὑποθέτομεν τοὺς δρισμοὺς τούτους ἐπαρκεστάτους καὶ σαρεστάτους. Ἀλλὰ, δὲν λέγομεν δι μαθητής, δὲ ἐλληνοδιδάσκαλος, θετὶς ἀνεύ ἄλλου ῥεγμάτως, καὶ ἀγενστος τῶν προφορικῶν διασαφήτεων περὶ τῆς ομηρίας ἔκάστης λέξεως εἰ-

Οτις δη μετρική είναι δέρευκτον βοήθημα τῆς έλληνικής κριτικῆς, διτι είναι δ. πάχυς, δοτις πολ λάκις καταμετρῶν τὰ υποπτα χωρία ἐ-λέγχει τό ποποδολιματον και νόθον, και βοήθει εἰς τὴν ἐπα νόρθωσιν τῶν κειμένων, τούτο ἔκαστος γνωρίζει ἐγκύψας εἰς ἀνωτέρας φιλολογικάς μελέτας, και ποσὸν τὴν ἀλήθειαν ταῦτην ἔκτιμωσιν οἱ τῆς φιλολογικῆς ἡμῶν σχολῆς φοιτηταὶ, ἀποδεικνύεις ὁ [ζήλος μεθ' οὐ φοιτησιν εἰς τὰς περὶ μετρικῆς παραδόσεις τοῦ συγ κοπέμβης τῆς πολυχατεύους ταύτης.

γραφεως της πραγματικας ταυτης.
Αλλα και έκτος των εξ έπαγγέλματος φελοδόγιων, έκεινος οποιος μόνον δικαιωνώσκει τα άθναντα έργα των άρχαιων ήμερων ποιητῶν, δὲν δύναται αὐτὸν δέν έννοη τὴν μετρικὴν οὐτῶν υψήν καὶ τὸ προσωφίκὸν αὐτῶν ἀποτέλεσμα, νὰ αἰσθανθῇ δόλκητον τὸ κάλλος αὐτῶν, διὸ δὲ θέλειν άνθος στερηθὲν τῆς χροιᾶς του, ηδὲ ἀκρωδημένος μελοδράματος χωρὶς μουσικῆς συμφωνίας· Τὸ μεγαλοφρές θεοχίως τῆς ποιητικῆς ἐμπνεύσεως ἐνυπάρχει πάντοτε εἰς τοὺς στίχους του· Όμηρος η τοῦ Αἰσχύλου, δικας δηποτε καὶ αὐτὸν διαγνωσθῖν· ἀλλὰ η χαρὶς τῆς ἐκρράσιως η καν τὸ πλεῖστον τῆς γάριτος ταυτης περιέχει η προσωβίαι· διὸ δὲ έκαστος οποιος θέλει νὰ ἐννοηθῇ καὶ νὰ αἰσθανθῇ ἐντελῶς ποιητὴν τινα, πρέπει ἀφεύκτως νὰ σίκειωθῇ καὶ μετὰ τῆς προσωδίας κύτου.

Ἐν σελ. 15 ὁ αρισθὸς μαθητῆς η διδάσκαλος ἀπαντᾷ· ύψος (πυρφέριος, γυνθρός καπιώ), καὶ ύψος (πυρφέριος, γυνθρός αἰρίων), ἀλλὰ μένι εἰς ἀπορίᾳ, διότι οὐδαμοῦ τῷ ἔξηγήθη τἱ δηλοὶ διὸ τόνος ἔκεινος ἐπὶ τοῦ σημείου. Ἀν δημας ἔρευνητικὸν ἔχῃ τὸ πνεῦμα, στρέψει εἰς σελ. 6 διὸ νὰ μάθῃ διει τοιοῦτοι δύσμοι (δηλ., δις εἰκάσει, οἱ ἀρχόμενοι ἐκ τῆς θέσεως) πάντες εἰσὶν ἀντόντες, οἱ δὲ εἰς ἀρτεως κατόντες.» Ἀρα δι τόνος ἔκεινος σημαίνει τὴν θέσιν· Γίνεται εἶναι θέσις εὑρίσκεται ἐν σελ. 5. Εἴναι παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις τὸ ἀσθενέστερον χρονικὸν μόριον, ἄποτε δὲ εἶναι τὸ δυνατότερον. Μένετ δὲ εἰς τὸν ἀναγνώστην μόνη η ἀπορία ἐκείνη, ἐνδὸς πυρφέριος, τῆς λίξεως ἀλλού φέρεται εἰπεῖν, πῶς νὰ γνωρίσῃ ποῖον εἶναι τὸ δυνατότερον καὶ ποῖον τὸ ἀσθενέστερον μόριον, ποία η ἀρτεως καὶ ποία η θέσις. Ἀν δὲ δύσμοι-

Αλλα διότι παραδεγματία τὴν ἀλήθειαν ταύτην,
καὶ συνιστῶμεν αὐτὴν μάλιστα ἰσχυρῶς εἰς πάντας
τοὺς γένους θροῦ ζητοῦσιν ἀληθῆ καὶ εὐγενῆ τέφρων
εἰς τῶν ἀρχαίων ποιητῶν τὴν ἀνάγνωσιν, δὲν
συμπεριέδρεια δύως διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἄλλην
εἰκόνα τοῦ συγγραφέως, καθ' ἣν οἱ θεωροῦντες
τὴν μετρικὴν ὡς δυσκατάληπτον καὶ ἀρδητὸν πράγμα-
τείαν, θέλουσι μεταβάλει γνώμην μετὰ τὴν ἀνάγνω-
σιν τοῦ βιβλίου του. Η μετρικὴ, δοσον καὶ ἀν συντελεῖ
εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν κεκρυμμένων χαρίτων τῶν
παιημάτων, αὐτὴ καθ' ἔκυπτην δύως μᾶς φαίνεται καὶ
μετά τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου τούτου ὡς καὶ πρό-
της ἀναγνώστεως διτε μεγάλην γάριν δὲν ἔχει,
μᾶς φαίνεται μετὰ ὡς καὶ πρὶν, τεχνη ἔχει, μέ-
τρητισι οὐλαβῶν καὶ θεωρία χρόνων οὐχὶ λίαν
ἐπαγγείλει, καὶ πολλαχοῦ ἀκόμη περικεκαλυψμένη
ἀπὸ δυσδιάλυτα αστήτη. Τὰ στοιχεῖα τῆς μετρι-
κῆς δὲν ὑποχρονται θεοβάιως οὔτε παρέχουσι τέρψιν
διῆγην αἱ μυθιστορίαι περὶ ὧν ἐλέγομεν ἀνωτέρω ἀλλὰ
διὰ τοῦτο δὲν πταίει δια συγγραφεύς, οὔτε πρέπει διὰ
τοῦτο νὰ μελετᾶται διηγώτερον τὸ σύγγρυμά του.
Γιδ καθ' ἥμας τόσον μάλιστα ἔχειν καὶ ἐνίστητε δυσκα-
τάληπτον θεωροῦμεν τὴν. Μηδὲν αὐτοῦ, ὥστε τῇδε
λομεν επιθυμήσει τινὰς τῶν ἐν αὐτῷ δρισμῶν εὐκρι-
νεστέρους οἴνοτε, καὶ περισσοτέραν ἐκ μέρους τοῦ
ρού, ποιειη μηδεὶς καὶ ποιειη η νεύσις, αὐτὸν δρυμός,
αὐτῆς εἶναι ἀνιών ἡ ἀν οἵναι κατιών; Καὶ ἀλληλ κατα-
φυῆ δὲν τῷ μένει, εἰμή τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ τόνος
(όξεις, βαρεῖα καὶ περισπωμένη) ἀποτελεῖ τὸ δυγατώ-
τερον μόριον ἡ τὴν ἄρσιν, καὶ ἐπομένως ὅτι ὁ τόνος
εἶναι ἐν τῶν πρωτίστων στοιχείων τῆς ἀρχαίας με-
τρικῆς. 'Αλλο καὶ ἐν σελ. 42 ἀναγρινώσκει ὅτι ὁ τρο-
χαῖος σύγκειται ἐκ τριῶν σημείων, ὃν τὸ πρῶτον
δέχεται τὴν κρυσταλλινή, καὶ εἰς τὸ διάγραμμα τοῦ τρο-
χαίου θέλεται τρία υ ὃν τὸ πρῶτον ἔχει ὀξεῖται. Ἄρα
υ καὶ ἡ ὀξεῖα δηλοῖ τὴν κρυσταλλοῦ; Τί δὲ εἶναι ἡ κρυσταλλοῦ;
Η κρυσταλλοῦ είναι ο ἐντασις δι τῆς ἔτερον τῶν χρονικῶν μα-
ρίων ἐμβριθέστερον τοῦ ἑτέρου δηλοῦται» (σ. 5.).
Πῶς δὲ θὰ γιγαντίσῃ δ μαθητῇ; ἐν τινὲς λέξεις ποιον ποίον
εὐκριβώτερον δηλοῦται; 'Ισως καὶ τοῦτο διάτοι τὸν τόνον;
Ταῦτα διαλογιζόμενος, προσχωρεῖ εἰς σελίδα 16, καὶ
εὑρίσκει πρῶτον ἀντει ἐνὸς τονού, δύω τόνους ἐπειδὴ
καὶ τοῦ αὐτοῦ σημείου, ἐπειτα δύώ σημεία ἡνωμένα
ὡς διὰ μιᾶς περισπωμένης, καὶ τῶν σημείων τούτων
οὐδαμοῦ τῷ ἔχεγεται ή σημασία. Καὶ κατωτέρω
ἀπαντᾷ τρία υ (σημεῖα βραγειῶν οὐλαβῶν), ὃν τὸ
πρῶτον φέρει τόνον καὶ ἐνίσται διὰ περιπλωμής
μετά τοῦ δευτέρου, καὶ οὕτας τῷ λέγεται κατιών
δυθμός· καὶ πληρίου αὐτῶν τρία ἄλλα δρισμα σημεῖα,
ῶν τὸ πρῶτον ἔχει τὸν τόνον, ἢ τὸ ἄλλα δύώ ἐνοῦνται
διὰ περιπλωμής, καὶ οὕτας τῷ λέγεται ἀνιών

ρυθμός. Καὶ τότε διέπει ὅτι ὁ τόνος ἔκεινος δὲν σημαίνει τὴν δύναμιν οὐτε τὴν ἀρσιν, ἐν σελ. 30 μάλιστας εἰναὶ φέρεται τὸν τόνον τοῦτον περὶ βάσεως καὶ ἀκραρίσεως, ἄτινα πεπείσμεθα ὅτι οὐκ διῆγον ἐθορύβησαν τὸν σαζόνταν.

Ἐπί πάτει δί τις εἰς τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ ἀφορῶν, ἐδύνατο δ συγγραφεὺς νὰ ἐνδιατρίψῃ περισσότερον εἰς τὴν διαστάθησιν καὶ ἄλλων τινῶν ἀντικειμένων, οἷον Τίνες εἰσὶν οἱ ὅρμουνικοὶ λόγοι τῆς διεφόρου τῶν στίχων συνθέσεως ἡ μετρήσιας, ἢν αὐθαιρέτως ἡ ἐκ τίνος βιβλικῆς διάγκης παρήγησεν οἱ μετρικοὶ καὶ σημηνῆδον θεωρεῖσιν ἐντὸς τῆς κεφαλῆς του.

Φοβούμεθα δὲ μή τι ὅμοιον συμβῇ εἰς τὸν ἀπαρά..
σκευον ἀναγνώστη; καὶ ὡς πρὸς ἄλλους τινὰς δρισμούς,
οἵτινες, ὡς πρός εἰδότας, δὲν σαφηνίζονται ίκανῶς. Οὐον
ἄρ' οὐ ἐν σελ. 17 λέγεται διτὶ δ «ρύθμικὸς ἄρμος
γίνεται ἐκ συνεχοῦς συνάψεως ἄρσεως τε καὶ θέσεως»,
ἐν σελ. 24 ἐπιφέρεται διτὶ «ἡ ἐρ τέλος ἑκάπτου ἄρ-
μοις μονοτύλλιασος θέσις δύναται νὰ γίνῃ ἀλογος». ^ν
Ἄλλα ποῦ εἴναι; τὸ τέλος ἀρμοῦ Ἐν σελ. 18 λέγεται
μόνον διτὶ δ ἄρμος δύναται νὰ τελειώῃ εἰτε διὰ λέ-
ξεως εἰτε διὰ χασμωδίας, εἰτε διὰ ἄλλου τοιούτου
τιγδος, καὶ ἀπὸ ἑνὸς ποδὸς μέχρις ^{εε.}

Δέν είναι ἀπίθανον εἰς τοὺς δυσγοιστέρους τῶν ἀναγνωστῶν νὰ φωνᾶσιν ὅπωσδην σκοτεινά καὶ τὰ περιτομῆς, ητις δρίζεται ώς •ἀτυμφωνία, ητις φυλοτεγνεῖται διὰ συνάθεως ποδῶν μὴ ληγόντων συναυξανοῦσαν ταχείαν.

χειραῖς οὐδὲ σύναψις ποιοῦνται μόνη ταῖς, λεξικοῖς, ἀλλ᾽ ἐντὸς τούτων, τρόπον τινά, συνυφαίνομένων.^ν Ἀπαιτοῦνται δέ εἰ τομαὶ εἰς διάκρισιν τῶν τοῦ στήχου ἀρμῶν (σ. 35.), ἐνῷ ἀρμὸς θύομεν διεῖναι: συνεχὴς σύναψις ἀρμεώς καὶ θύσεως, στέγχος δὲ (σελ. 18) σύναψις ρύθμικῶν ποδῶν εἰς ἕνα ἢ πλειότερους ἀρμούς. Οὕτε λίαν σαρής θέλει τῷ εἴσθαι ἡ πατήσις (σ. 35) «ἢτις λογίζεται ἐπὶ τοῦ ρύθμοῦ σιωπῆ συλλαμβανομένη, ἀντιπαραβαλομένη πρὸς τὴν τομὴν ἢτις γίνεται ἐπιποιηθῆ δι' ἀνυψώσεως τῆς φωνῆς.»

Αλλά φθάνει δὲ πρωτόπειρος ἀναγγώστης εἰς τὰ καθέκαστα τῶν μέτρων, καὶ ἀμέσως μανθάνει (σ. 43) διτι «οἱ τροχαῖοι βαίνονται κατὰ μονοποδίαν ή κατὰ διποδίαν», καὶ τότε μένει δεστάζων πότε καὶ διατί κατὰ τὸν ἑνα, πότε καὶ διατί κατὰ τὸν ἄλλον τρόπον, καὶ διταν ἀπαντήσῃ στίχον τροχαῖον, ἀκορεῖ κατὰ μονοποδίαν ή κατὰ διποδίαν νὰ τὸν μετρήῃ καὶ πρὸ πάντων, ἀντι εἶναι ἀληθές διτι «δ ποιητικὸς βυθὺς φίλει νὰ ἔχῃ ή ἄραις πρὸς τὴν θέσιν λόγου ἴσοτητος» (σ. 20), διτεν αἱ ταμβίκαι καὶ τροχαῖκαι (διατί ὅμως καὶ αἱ ἀναπαιτικαί;) διποδίαι, αἱ μονοποδίαι τῶν μέτρων τεύτων δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τοῦτο τὸν καθόλου καγόνα:

Δι' δὲ πούτων καὶ ἵσως ἄλλων ποιούτων πολλῶν θέλομεν μόνον τὸ ἀποδεῖξαμεν διτὸ τὸ βιβλίον ποῦτο εἴναι ὑπὲρ τὸ δέον βαθὺ διά τοὺς κοινοὺς καὶ ἀμυνήτους τῶν ἀναγνωστῶν, καὶ πρὸς γάριν αὐτῶν, διέτι ἀποτελοῦται τοὺς πλείστους, ήθέλομεν ἵσως ἐπιθυμήσει ἀφελεστέραν πραγματείαν, διλγωτέρον σοφῆν, σκοτεινὴν καὶ παρινεοημένην, προτάττουσαν ἵσως τοὺς συνήθεις καὶ γενικούς κανόνας τῶν κοινοτέρων μετριών, τῶν ἐν χρήσει εἰς τὸν δραματικὸν διάλογον καὶ τὴν ἐπικήγιαν ἀρχήγησιν, ἐπιτάττουσαν δὲ τὰς ἔξαιρέσεις καὶ τὰς ὀπονίως ἀπαντώμενα, καὶ μετὰ τοῦτα χωροῦσαν εἰς τὰ λυρικὰ καὶ τὰ συνθετώτερα μέτρα, ἐν οἷς διαέκδοτον διὰ τοῦτο, καὶ, φεύ! διατείσαστον παρ' ἡμῖν· Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιστάσει διμολογοῦμεν διτὸ ἕβδομον κατὰ προτίμησιν θυτίσει τὸ ἀραγωσματάριον πρῶτον τὸ δύνομα ἀφεύκτως, καθ' ὃ ἀπῆδον πρὸς τὴν μελέτην τῶν ἀρχαίων μουσῶν δινοματολόγιον, ἀλλα καὶ τὸ πρᾶγμα αὐτό. Ἐν τῷ τεμάχῳ τῶν ποιητῶν εἴγοντο ἔκδοσις μετὰ σημείων διευκολυνόντων τὴν μέτρησιν, οἷον σημείων τῶν μακρῶν καὶ βραχέων, τῶν ποδικῶν διαιρέσεων καὶ τῶν τομῶν τῶν ἀρμῶν, ἢ καὶ μετὰ σχολίων καταδεικνύοντων τὰς ἀνωμαλίας, τὰς ἔξαιρέσεις, τὴν γρήσιν τῶν βάσεων, τὴν ἀνάλυσιν τῶν μακρῶν εἰς βραχέα, τὴν ἀγτικατάστασιν ποθὲς εἰ-

πόδα, έδυνατο τὸ μέρος τοῦτο τοῦ διελίου ἀναμφισθη-
τήτως νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέγα διοήθημα εἰς τὸν στου-
δὴν τῆς μετρικῆς. 'Αλλ' ἀντὶ τῶν 17 σελίδων ἀναλīτικῶν
μετατυπώσεως τοῦ I τῆς 'Οδυσσείας καὶ 26 σελίδων
μετατυπώσεως τριμέτριον ἴαμβικῶν ἐκ τῶν δραματι-
κῶν διαλόγων, σίχων, δηλαδή, οἵτινες εἰς πάσον χρη-
στουμέναι περιλαμβάνονται, εἰς παντὸς μεθυτοῦ
γείρας εὐρέτικονται, ήθέλομεν προτιμήσει νὰ ιδώμεν
ἄλλα τινὰ μέρη τῆς μετρικῆς πραγματείας ἀφιεδόστε-
ρον ἀνεπτυγμένα.

Συγχρατασμέντες τὴν περὶ τῆς ὅλης ταύτης κρίσιν
ἡμῶν, συνειπεῖμεν ἵχυρις εἰς τὴν φιλολογίαν νεο-
λαῖται τὴν ἐπιμελῆ σπουδὴν τῆς Μετρικῆς, καὶ ἐπειδύ-
μοῦμεν μόνον τὸ διελίον τοῦτο ἐνισχῦσθε τερον
διὰ τοῦ; ἀσθενεστέρους, καὶ ἀλλαχοῦ πλουσιώτερον
διὰ τοῦ; φιλομαθεστέρους.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

'Ο. Κ. Μαρτονάρης Σικελός, νυμφευθεὶς;
καὶ ἀποκτατασθεὶς πρὸς ἑτῶν ἐν Ἑλλάδι, αἱέρερε
πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν διε τερεῦτε μηχανὴν
ἴκανην νὰ κινῇ τὰ πλοῖα διευ ἀτμοῦ, καὶ ἀνευ ἰστῶν,
Ἐπὶ δὲ τῆς μηχανῆς ἐνεργοῦσιν, ὡς ἐμαύρομεν, δύο
δυνάμεις, η μία μετὰ τὴν ἄλλην.

Η μηχανὴ αὐτὴ, προσαρμοζομένη ἐπὶ πλοίου μη-
κος ἔχοντος 220 ποδῶν, κατέχει εἰκοσι μόνον πο-
δῶν τόπον, ἐνῷ ἱσοδύναμος ἀτμοκίνητος μηχανὴ κα-
τέχει διδοσήκοντα περίπου.

Π διαπάνη, προσθέτει δ ἀρεμέτης, δὲν ὑπερβούνται τὸ
ποσόν τῶν 40,000 δραχμῶν, ἐνῷ η ἀπαιτουμένη διὰ
τὴν κατατοικίαν μηχανῆς ἀτμοκίνητος φρεγάδας, ἀν-
εκίνει εἰς τετρακοσίας περίπου χιλιάδας.

Η ἁμερηστα διαπάνη τῆς συντηρήσεως, ὡς λέγει δ
Κ. Μαρτονάρης, είναι συμικροτάτη συγχρινομένη πρὸς τὴν
γηραιότηταν διε' ἀτμοκίνητον φρεγάδαν· τεσσαράκοντα
δραχμαὶ καὶ δέκα μέραι ἀρχοῦσι διὰ τὴν μηχανὴν ἀλ-
λὰ πρέπει νὰ δικαγωνίταις καὶ διαν εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ
καὶ ὅταν ἀπρακτῇ. Δὲν ἔχει δὲ ἀνάγκην οὔτε μηχα-
νικῶν, οὔτε θερμαστῶν δύο μόνοι ἀιδρες ἀγκοῦσι
νὰ διευθετῶσι δύο τὰ κατὰ αὐτήν.

Ο. Κ. Μαρτονάρης διετοὶ τὴν μηχανὴν τοῦ
ἐφαρμόζει εὐκόλως καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ὑπαρχόντων
πλοιῶν τῶν τε ἐμπορειῶν καὶ τῶν μεγαλητέρων πο-
λεμικῶν, καὶ διτὶ διαλαττοπορία δέλει γίνεσθαι πολὺ¹
ταχυτέρα τῆς τῶν ἀτμοπλοίων δηλαδή, ἐν ὥρᾳ μὲν γα-
λῆνης ἐν τελοῖν διεπεργεῖ 14 μίλια, ἀνέμου δὲ
ἀντιτινέοντος, η ταχύτης δέλει αὐξάνει (πρᾶγμα πα-
ράδεξον) μέχρε μίλιων 20.

Η κυβέρνησις παραδεχθεῖται, ὡς μανθάνομεν, τὴν
ἀναφορὰν τοῦ Κ. Μαρτονάρη, προτίθεται νὰ διορίσῃ
ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδημάντων, ἵνωπιν τῆς δοκίμας δὲ
ρέτης δέλει ὑποθάλει τὰ σχέδια καὶ ἀναπτύξει τὴν
ἔφεύρεσήν τοῦ.

Ο Ε.Ρ.Ω.Σ.

Τῇ Κιρια Π. *

I

Τοῦ ἀνθηροῦ μας ἔαρος, ὡς φίλ', η ὑπροσόνη
"Οταν ἐκ τοῦ μετώπου μας πάνι σύνεφον μακρύνῃ,
Καὶ εἰς τῆς φαντασίας μας τὸν κόσμον τὸν ὥρατον
Περιλουώμεθ' ἀπὸ φῶς; ἐκ τῆς ψυχῆς μας ἔσται,
Φίλη, εἰς ταύτην τὴν χρυσῆν περίοδον τοῦ διού,
Ο ἔρως ἔνναι τρυφερός, ἀγγός. 'Αλλ' ἔγκαρδίου
Καὶ θερμοῦ ἔρωτος παλμούς περιπαθεῖς γεννᾶστιν.
Αἱ θλίψεις, δταν τ' ἀνθημας δρχίζουν νὰ κεντηθεῖ?
Ο ἔρως τῆς ανθης ἡμῶν εἶναι ἐπλής γελῶτα,
'Αλλ' η θερμότης τῆς ψυχῆς εἶναι σφρόδρα καὶ ζῶτα.

II

"Οταν παρέλθουν τῆς ζωῆς τὰ θέλγητρα τὰ πρῶτα,
Ω; νέον ἀνθος εἰς ὑγρὰ μιφθόν ποταμοῖς νῶτα,
Οπόταν η φοδόστεπτος τῆς ἡδονῆς φιλή
Εἰς λάρνακα ἐρβαπτισθῆ, δην τὸ κύρια πάλλει
Θαλόν καὶ ταρκισσόμενον ἀπὸ θερετικῶν χειρά,
Τότε δὲ ἔρως τοσαρδὸν λαμβάνει χρακτήρα
Δὲν παίζει τότε, δὲν γελᾷ ὡς εύτυχες παιδίοι,
Είναι πιστός ὡς οι παλμοὶ τῶν πόνων τῶν μυζίων.

III

Τὰ ἀνθη, δοξ εἰς φιδρὰν βλαστάνουν πεδιάδα,
Θελπόμεν' ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ ἡλίου τὴν λαμπάδα,
Τὰ μύρα τῶν εἰς μακρυνθὲς σκορπίζουσιν ἱκτάσις,
Εἰς τοὺς ἀσράς χάνονται. 'Αλλ' δταν πληγιάσῃς
Εἰς ητούχον καὶ σκιεράν κοιλάδα, τῶν ἀνθεών
Τὸ δρωμα αιτιάνεσται εἰς τὴν ψυχήν σου βίον.
Ουτω τὰ μειδιάματα τὸν ἔρωτα φαιδρύνουν
Πλὴν, φίλη μου, τὰ δάκρυσ τὰς βίζας του ἐπείνειν!

IV

Καὶ σύτοι ποτιζόμενον τὸ δένδρον στερεοῦται
Τὸ κορυφή του οὐλλοντα ἀγέρωχος θεοῦται. Ινε,
Πληθες καρπῶν, πλήρες ζωῆς τοὺς κλόνους του ἀπλό-
Καὶ λάμπει εἰς τοῦ οὐρανοῦ τὸ φῶς, ποῦ τὸ χρυσόνει.
Ἄς δέσυν τότε, φίλη μου, οἱ ἀγεμοι οἱ βίσει!
Καὶ τὸ φθινόπωρον ἔροχαι καὶ πετεινά οἱ κλαίσιν!
Τὸ φύλλωμά του κατὰ γῆς οἱ πίπτη τὸν χειμῶνα.
Πάλιν αὐτὸ τὴν ἀνοιξιν θὰ στέρη τὸν λειμῶνα!

X. A. P.

ΛΙΝΙΓΜΑ.

Οὐδεὶς κυττάων θλέπει με, μὴ θλέπων μὲ κυττάς.
Ο μὴ λαλῶν, δ ἄφωνος, λαλεῖ, θοᾶ, φωνάζει.
Μὴ τρέχων τρέχει καὶ πετᾷ, καὶ μὴ ἐσθίων τρώγει.
Ψευδῆς υπάρχω, κι' ἀληφεῖς εἰν' ἔλαιο μου οἱ λόγοι.

Σ. K. K.